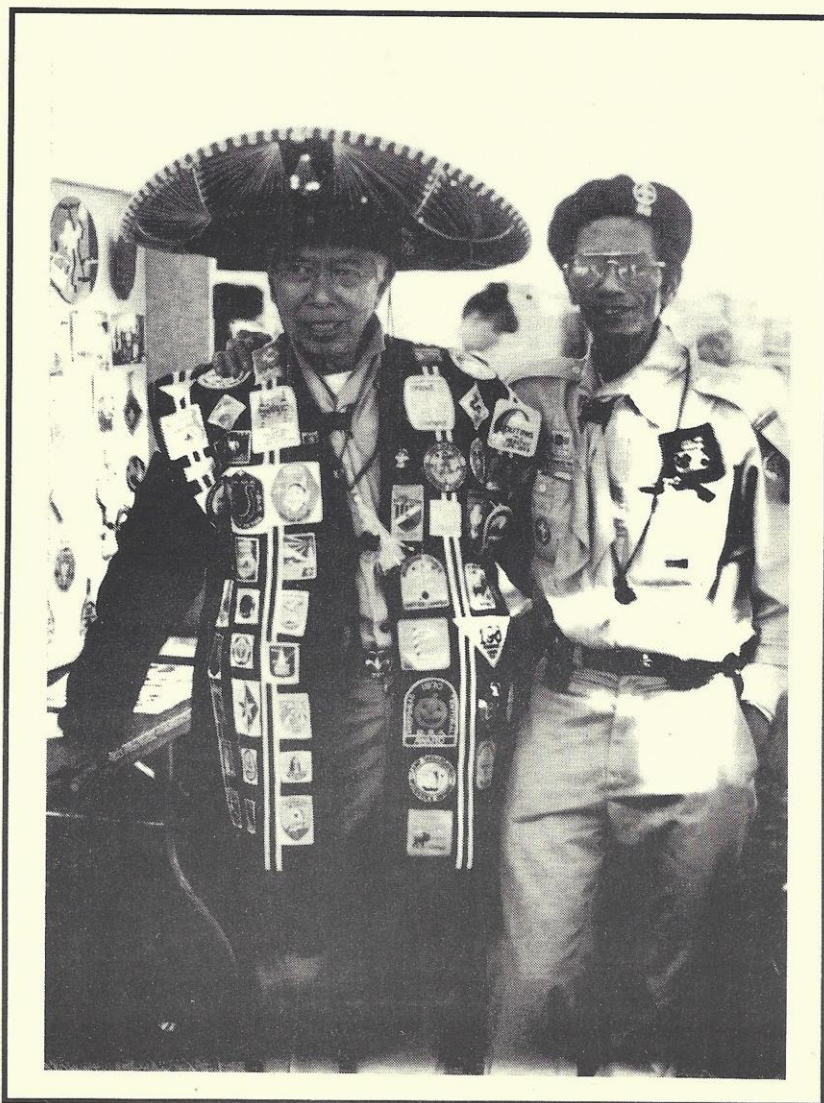

hên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Bộ mới - Số 32
Phát hành tháng 09-1999

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

BAN SÁNG LẬP

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

BAN PHỤ TRÁCH

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tĩnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (Con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số :
XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở, thư từ xin gửi về
NGUYỄN TRUNG THOẠI
6362 Westbury, Montréal
P.Q. H3W - 2X3 Canada

Hình Bìa

Tr. Nguyễn Tuyên-Thùy và Tr. Nguyễn-Đức-Dziên
trong những ngày vui ở Trại Thăng Tiến VI (1998)

TƯƠNG LAI LÀ NGAY BÂY GIỜ

FUTURE IS NOW

(Khẩu hiệu của Trại Hạp Bạn Hướng Đạo
Thế Giới ở Holland 1995)

Bác nông-phu nhìn cánh đồng bát ngát
Xây ước mơ dào dạt ở tương lai. . .
Ngay bây giờ bác lo cuốc, lo cấy
Lo gieo giống cho kịp thời kịp tiết.

Người ngư-phủ trước biển khơi mù mịt
Vấn thâm nuôi giắc mộng đẹp ngày mai. . .
Ngay bây giờ lo sửa soạn lưới, chài
Lo tu bổ ghe thuyền cho chu đáo.

Đôi bạn trẻ nắm tay nhau mạnh bạo
Mơ tương lai bao mộng đẹp hôn-nhân. . .
Ngay bây giờ lo học vấn chuyên cần
Sống tư cách, lo làm ăn chăm chỉ.

Người công dân trước núi sông hùng vĩ
Mơ tương lai Tổ-quốc thiết phần vinh . . .
Ngay bây giờ hãy đem hết tâm mình
Làm điều tốt cho quê hương dân tộc.

Hướng đạo sinh đem trái tim, khối óc
Ngay tự bây giờ xây dựng tương lai,
Dấu tương lai bao ghềnh thác, chông gai
Luôn sắp sẵn để ngày mai vững tiến.

Đừng ngại khó, đừng lo âu nguy biến
Nắm tay nhau vui vẻ đón tương lai,
Ngày hôm nay là khởi điểm ngày mai
Hiện tại tốt thì tương lai sẽ tốt

TUẤN VIỆT

(Renton, Wa, ngày 12-7-1999)

Sổ tay Mùa Thu

Chế-Lan-Viên có 2 hai câu thơ mở đầu bài thơ Mùa Thu thật bất ngờ :

Chao ôi ! Thu đã tới rồi sao ?

Thu trước vừa qua mới độ nào ...

Ừ, nhanh thật ! Mới đó mà đã một năm qua rồi, kể từ sau Trại Hạp Bạn Thăng Tiến VI, và cũng trong thời gian ấy đã có biết bao nhiêu chuyện xảy ra, vui có mà buồn cũng có, rồi thời gian sẽ giải quyết mọi việc, riêng đối với Phong trào Hướng-đạo chúng ta, mong làm sao giữ được lòng thủy chung và sự tưởng kính, vốn đã có từ mấy chục năm nay, xin được mãi mãi lưu-truyền.

Như mọi năm vào ngày 01 tháng 7 là Ngày Trần-Văn-Khắc, một số đơn vị đã cử hành lễ tưởng-niệm, một số đơn vị khác đã tổ chức sinh hoạt Trại để nhắc nhở công ơn của Trưởng đã sáng lập ra Phong trào Hướng-đạo Việt-nam gần 70 năm trước.

Mùa hè vừa qua, có thể nói là mùa xê dịch, không đi trại thì đi nghỉ hè, đi hội hạp đoàn thể, thăm viếng bà con, tham dự đám cưới hỏi v.v...

Miền Bắc Ca-li tổ chức Trại Cát Vàng II, Miền Đông Hoa-kỳ tổ-chức Trại ở Virginia, có cả một đơn vị từ Canada (Ottawa) qua tham dự, và vô số sinh hoạt tập nập khác.

Riêng phần Ngựa tôi thì qua vùng Hoa-Thạnh-Đốn để tham dự Đại-Hội CSV/QGHC. Nhân dịp này có hỏi thăm thì được biết là Tr. Võ-Thành-Nhân đã qua Toronto và Montréal để tham dự Đại-Hội Thể-thao Bắc Mỹ, Cụ Lý-trưởng Làng Hoa-Thạnh-Đốn vác ô qua ngao du Montréal, Ông Vua Cổng Trại cùng với gia-đình đi nghỉ hè xa. Chỉ may mắn gặp được Tr. Mèo Siêng Năng tình cờ trong Đêm Hội-ngộ CSV/QGHC và sau đó được gặp lại ở Nhà Hàng Hương Quê cùng với vị Chủ bút Nội-san Trưởng (mà chúng tôi thường gọi là Trưởng Hậu-Bối khả kính). Cũng trong đêm Hội-ngộ này, chúng tôi gặp lại Tr. Huỳnh-Thành-Hùng, một trong những vị tiền-phong của HĐVN ở Miền Nam, mà cách đây hơn 40 năm có thời là đồng-sự với Ngựa tôi, anh em mừng ghê lắm.

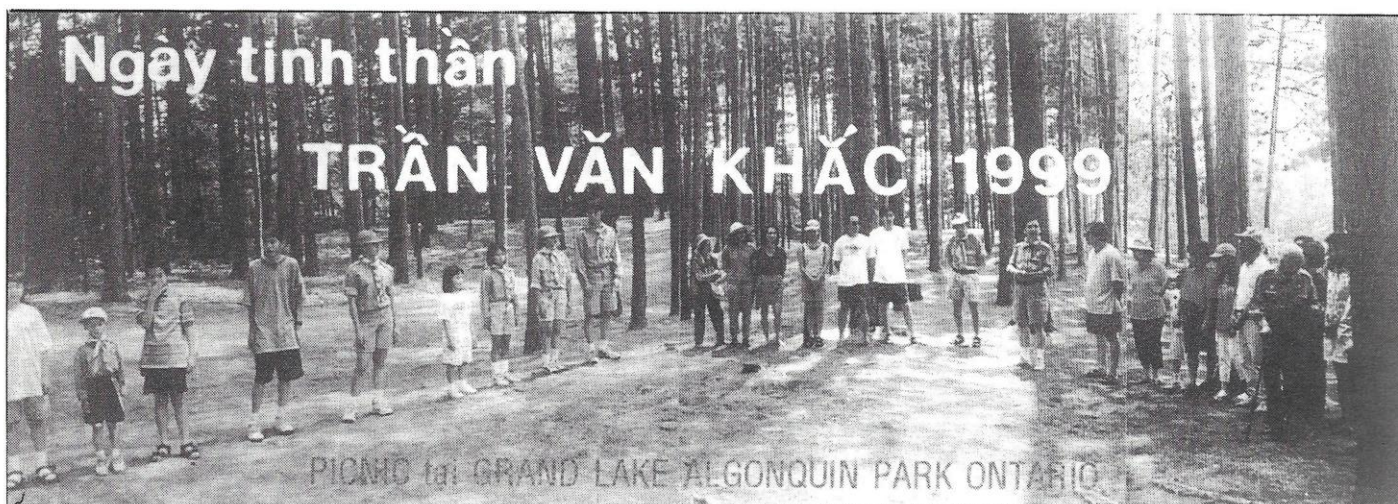
Trong các cuộc tiếp xúc, thăm dò và trực tiếp đặt vấn đề là Liên-lạc sẽ bước sang năm thứ Mười, cần phải trao đổi lại, và trao cho ai ? Nhóm nào nhận ? Đơn-vị, Làng hay Xóm nào tiếp tay để khỏi bị gián đoạn ? Những nhân vật, những đơn vị mà Ngựa tôi đã tiếp xúc , sau khi suy nghĩ đã trả lời một câu rất ngắn, một câu trả lời gần giống nhau, rất là Quốc-văn Giáo-khoa Thư ,ai cũng có thể đoán ra mà Ngựa tôi ghen ngào không thể nói ra đây được !

Cách đây 500 năm trước Tây-lịch kỷ-nguyên, Đức Khổng-tử đã đem truyền bá cái triết thuyết Trị Dân, cái Đạo Làm Người, đi từ Lạc-Áp, qua nước Lỗ, sang đất Tề, đến nước Vệ mà không nước nào nhận nghe cả, vì Ngài đòi điều kiện quá khó : phải có chức tước cỡ Đại Tư-Đồ, Tế-Tú, đày đủ quyền lực mới hành xử được. Nay, sắp bước sang thế kỷ 21 Tây-lịch, kể tiểu hậu-bối của Ngài là Mã-Tử (tên này do Sói Con Đã Già, tức Trà-Lũ đặt ra) đem bó đuốc Liên-lạc trao lại cho Thiên-hạ mà không đòi một điều-kiện nhỏ nào cả (dù là tùy phái hay binh nhì) mà cũng không ai nhận cho ! Không lẽ Liên-lạc có chủ-trưởng dở ? viết lách tào lao ? Xin thưa : Chủ-trưởng dở sao thọ đến 10 năm, mỗi năm bốn số, ra đúng hạn kỳ. Còn viết lách tào lao sao lại càng ngày càng tăng độc giả, tiền bạc được gửi đều đặn, ..“Đoan trường lúc ấy nghĩ mà buồn tênh !”

Thôi, nói gần nói xa chẳng qua nói thiệt, sở dĩ có được như vậy là vì anh em chúng tôi có được Một Tấm Lòng. Như vậy, những ai có Một Tấm Lòng thì có thể nhận ĐUỐC được, mà chúng tôi rất sung sướng và hãnh diện trao lại. Xin Thập Phướng suy nghĩ kỹ đi. Mong chờ thay !

Một Ngày Đầu Thu Nhiều Hứa Hẹn

Liên-Lực

Mùa Xuân Canada, cây cỏ đâm chồi nảy lộc sau mấy tháng ngập tuyết. Trời trong sáng và ấm áp, sao mà đẹp quá chừng. Ngay cả mấy ông già trải qua một thời gian dài quanh quẩn trong nhà, nay cũng thấy lòng xuân phơi phới.

Các Trưởng Cụ trong xóm Hương Đạo Trưởng Niên, tinh thần phấn khởi, gọi nhau ơi ới, rủ nhau tổ chức cắm trại một vài ngày cho bỏ với những ngày mùa đông tháng giá bị tù túng.

Trưởng Xóm Hồ Tận Tâm, Nguyễn Đức Phúc 91 tuổi gọi điện thoại cho Tr. Trâu Hiền Đào Trọng Cương 89 tuổi :

- Nay đăng ấy ơi ! Sao mấy hôm nay tớ thấy tinh thần sảng khoái, khỏe khoắn hơn năm xưa nhiều.

- Ấy mùa Xuân Canada là thế, hồi xuân mà, tôi cũng vậy. Mà này còn mấy ngày nữa đã là húy nhật của anh Sếu Siêng Năng rồi đấy, sao anh không ra lệnh cho chàng Cáo Đỏ Mặt (hắn ta chưa được 80 mà) thông báo cho các anh em Hương Đạo họp bàn một chuyến đi để kỷ niệm ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc ?

Xóm Hương Đạo Trưởng Niên Ottawa dân số rất ít, cả làng chỉ có mười người, tuy cũng có những ý kiến đối nghịch nhau, nhưng rất thương yêu nhau. Khi có việc gì cần thảo luận, Trưởng xóm chỉ cần nhắc điện thoại mời họp là có đủ mặt anh tài ngay.

Trưởng Xóm Nguyễn Đức Phúc, tuy đã quá 90 tuổi, nhưng vẫn nhanh nhẹn lạ thường. Dân làng ai ai cũng mến, hiện nay Trưởng đang luyện gân cốt để sẵn sàng đi dự Trại Thăng Tiến 7 tại Houston (Texas) vào năm 2002. Trưởng Phúc nói : “Tới năm Trại Thăng Tiến 7 ở Houston, tớ mới có 94, như vậy ta còn dự được thêm Trại Thăng Tiến 8 hay 9 không chừng. Vì sau Trại TT7 tớ còn 6 năm nữa mới chu du tiên cảnh mà.

Trưởng thứ hai là Trâu Hiền Đào Trọng Cương, còn vài tháng nữa Trưởng được phong chức Tiên Lão (90 tuổi). tiếng nói vẫn mạnh mẽ, tai vẫn thính, bước chân đi vẫn vững vàng, con người hào hoa phong nhã, lúc nào cũng vui vẻ ủng hộ hết lòng Phong trào Hương đạo. và hơn thế có lẽ bút của Trưởng còn dự trữ khá nhiều mực – còn viết được dài dài. Mừng cho Trưởng !

Còn lại tuổi từ 79 trở xuống như Cáo Đỏ Mặt, Dê Núi Quảng Nam, Bướm Dưới Mưa, Akéla Thúy Lan (tuy đã có cháu nội) đều liệt vào hạng “Hành Động” nghĩa là khi Làng có việc là phải làm, không được từ chối.

Thế là ngày 9 tháng 5 – 1999, già trẻ, nửa chừng xuân và bé tí đều tề tựu tại Trụ sở Cộng đồng Mc Nabb để bàn luận. Xóm này, ngoài mấy Trưởng già còn có ba chàng ngự lâm pháo thủ, rất đẹp trai, lại tài ba lỗi lạc, chàng nào cũng đã có người nâng khăn sửa túi và một bầy thiếu

sinh . Ba bề trên của 3 Trưởng này đều là những vị : “ Hoa ghen thua thắm, liễu hờn kém xanh “

Tề gia, nội trợ, đảm đang khó có ai sánh nổi, các trại Hướng đạo gần xa đều có mặt để lo nơi ăn chốn nằm cho chồng con. Nói về tài bếp núc thì có thể liệt vào hạng nhất Việt Nam và nhì Thế giới. Cáo tôi đã được cái may được thưởng thức tài các vị này từ ngày Trại Thăng Tiến 6 ở Fairfax (Virginia).

Nhưng chưa hết, tài thao lược, dạy dỗ các em nhỏ để sau này thành những công dân tốt, có ích cho xã-hội là hai Trưởng chỉ huy trực tiếp Thiếu Đoàn Đống Đa của Ottawa là Tr. Hoàng-Đạt và Võ-Đông, cả hai Trưởng này đều chưa “dzợ” nên tài sức dồn vào việc giáo dục các em nhỏ. Nhưng buồn thay, nghe mong manh sau ngày kỷ niệm Tinh thần Trần-Văn-Khắc, cả hai Trưởng đều nghỉ xả hơi một thời gian. Riêng phần Trưởng Đạt, tôi nghĩ không phải là nghỉ xả hơi vì Trưởng Đạt lấy vợ gờ mà ! Nhưng Tr. Đạt ơi ! Nói cho vui câu chuyện mà thôi. Mới lập gia đình cũng nhiều việc “bận” lắm. Nếu Trưởng huấn luyện cho bề trên tương lai của Trưởng cũng thành một H.Đ.S. và biết đâu sau này cũng là một Akéla. Là Trưởng H.Đ. , ắt hẳn Trưởng cho H.Đ, là một lý tưởng, như vậy người bạn đời của Trưởng sẽ giúp Trưởng một tay thực hiện lý tưởng của mình thì còn gì bằng nữa : “Thuận vợ thuận chồng, tát bể đông cũng cạn”

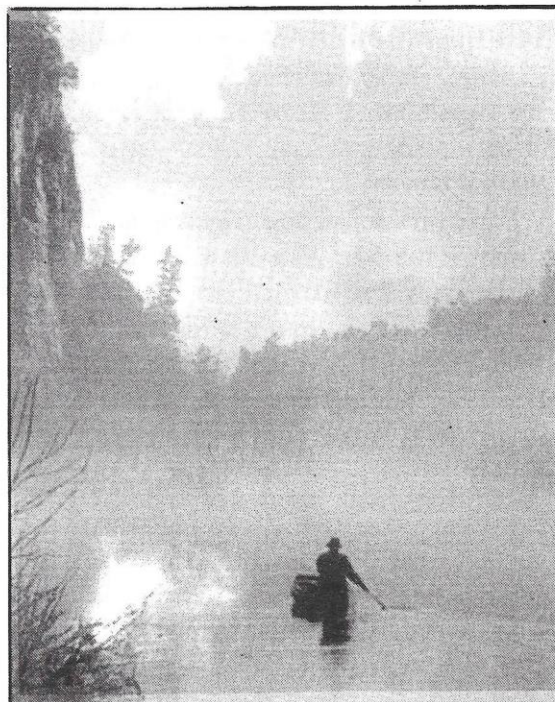
Cuộc họp hôm nay rất sôi nổi, tưởng rằng thế nào mình cũng được dự một chuyến du hành thích thú. Ngờ đâu, buồn ơi là buồn ! Đa số vì bận việc gia đình hoặc phải đi xa không thể có mặt tại Ottawa ngày 01 tháng 7 là ngày Tinh Thần Trần-Văn-Khắc. Còn lại một nhóm nhỏ tở ý nếu có phải bỏ cuộc đi chơi thì được nhưng phải tìm kiếm địa điểm nào gần và dù phải làm trước ngày 1 tháng 7 cũng được.

Buổi họp kết thúc và có quyết định tổ chức vào ngày 13 tháng 6 một buổi Picnic tại Đại-Hồ (Grand Lake) Algoquin Park cách Ottawa hơn 200 cây số, sáng đi chiều về. Tuy đường xa, nhưng mọi người đều hưởng ứng vì là nơi chưa ai

đến, duy có Tr. Đạt đã đi quan sát trước để dự tính tổ chức một trại cho Thiếu đoàn .

Ngày 13 tháng 6 – 1999 – Hẹn nhau 8 giờ sáng tại Hội trường Mc Nabb. Cáo này đến đón Trâu Hiền lúc 7 giờ 30 và tới nơi hẹn trước 10 phút. Sân trường vắng tanh, không một bóng người. Tuy là hẹn H.Đ. nhưng một phần có các em nhỏ và các phụ huynh. Tới 8 giờ 30 mới thấy lục tục kéo đến. Hai ái nữ của cố Trưởng Khắc là Phương Thu và Kim-Phượng cũng có mặt. Bất ngờ, vì hôm trước tôi có điện thoại cho 2 cô hai ba lần, nhưng không ai trả lời, nên nghĩ rằng 2 cô đi đâu xa. 9 giờ, đến đầy đủ, tính ra tất cả là 12 xe trong đó có xe của G.S. Nguyễn Quý Bồng, Akéla Thúy-Lan và gia đình. Mỗi xe đều được phát một bản đồ địa điểm đến : 12 xe nối đuôi nhau trực chỉ hướng Tây Xa lộ 17 do Trưởng Đạt dẫn đầu.

12 giờ đến Grand Lake, Trưởng Minh Phúc (trẻ) đề nghị sửa soạn làm lễ” Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc. Mọi người đứng thành vòng tròn để hành lễ.

Trưởng Phúc (già) nói mấy lời xin phép các phụ huynh và thân hữu được nói với các em thiếu sinh về ý nghĩa ngày Lễ hôm nay và tiểu sử của cố Trưởng Trần Văn Khắc, người sáng lập phong trào Hướng đạo Việt Nam từ năm 1930.

Tôi đứng từ xa, định tâm chụp một vài tấm hình để đăng vào bản tin Liên Lạc. Tuy tay vẫn cầm máy mà hồn để tận đầu đầu. Một bên là những cây thông cao vút, thẳng tắp, một bên là hồ nước mênh mông xa tít tận chân trời. Cảnh vật làm tôi liên tưởng đến Trại Tùng Nguyên bên hồ Than Thở Dalat, nhớ những ngày cùng Trưởng Khắc thả bộ trên đường ven hồ bàn chuyện khuếch trương Trại Huấn luyện Tùng Nguyên thành một Trại trường đẹp nhất Đông Nam Á khi chiến tranh chấm dứt.

Nào ngờ vận nước, gặp cảnh loạn ly, bỏ nước ra đi, xứ lạ quê người. Gia-đình, bạn bè tản mát đến các nước tự do tỵ nạn, rồi Anh với tôi lại gặp nhau tại xứ Gia-Nã-Đại này, một nơi cách quê hương ta nửa vòng trái đất.

Rồi một ngày chúng ta đi dự Trại Thăng Tiến 3 tại Toronto, Anh lại nói với tôi : “Anh Cáo ạ, Trại Thăng Tiến kỳ sau chắc hết cộng sản, anh em mình về mời tất cả H.Đ.V.N. ở Hải ngoại về quê hương tổ chức một Trại TÁI NGỘ. Lúc đó chắc phải vui lắm nhỉ ?

Bốn năm sau, nơi tiên cảnh Anh nhẹ bước đường mây . Thế xác Anh đã trở về cát bụi, nhưng tinh thần Anh sẽ bất diệt.

“Thác là thể phách, còn là tinh anh”

Hội Đồng Trung Ương H.Đ.V.N. đã thông báo cho tất cả H.Đ.V.N. trên thế giới : Hàng năm ngày 01 tháng 7 là Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc.

Buổi Lễ bế mạc, ai nấy đều mang thức ăn để trên ba cái bàn dài, ai muốn ăn món gì cứ việc tự do lấy . Vừa ăn vừa nói chuyện thật là vui vẻ. Các em nhỏ ăn vội vàng để thay quần áo xuống hồ bơi lội. Chúng tôi nghỉ ngơi dưới bóng mát cho đến gần 4 giờ, tất cả leo lên xe để đi tới Barron Canyon. Chúng tôi trèo lên đỉnh núi để nhìn xuống thung lũng có giòng sông uốn khúc, khung

cảnh rất nên thơ. Đi hết một vòng quả núi thì trở về đến chỗ đậu xe, mọi người đều mệt nhọc phải ngồi nghỉ một lúc , uống nước giải khát rồi lên xe trở về Ottawa.

Cáo đồ mặt tường thuật

GÓP VUI

Được tin mừng :

Anh Chị Lê-Xuân-Dàng (Đạo Lâm-Viên cũ) tổ chức lễ Thành-Hôn cho thử nam là :

Lê Quang-Huy

vào ngày 14 tháng 8 năm 1999 tại San Jose cùng giai-nhân

Phạm Phú Cát-Trần

thử nữ của Ông Bà Phạm Văn-Thọ.

Nhân dịp vui này, Chúng tôi xin được góp vui cùng hai Họ và thân mến chúc hai cháu

Quang-Huy và Cát Trần

thật nhiều Hạnh-Phúc và mãi mãi bên nhau.

Riêng mừng Trưởng Lê Xuân-Dàng có thêm cháu hiền trong gia-đình.

*Hướng-đạo Trưởng-niên Việt-Nam
Ban Phụ-trách bản tin Liên-Lạc
và vợ chồng Nguyễn-Trung-Choại.*

RỒI ĐÂY, SINH HOẠT NÓI TIẾNG GÌ?

G.S. Nguyễn Quý Bổng

Liên Lạc : Đây là bài thứ tư trong chủ đề nêu trên mà Giáo-sư Nguyễn Quý Bổng góp ý với các độc giả Liên Lạc mà hầu hết là các Trưởng Hướng Đạo Việt Nam. Giáo sư Nguyễn Quý Bổng là một nhà mô-phạm, rất nhiều uy tín trong giáo giới, định cư ở Ottawa (từ 1975), G.S. Bổng tiếp tục dạy học.

Hiện nay G.S. Bổng đã hưu trí, vẫn thương có mặt ở các buổi sinh hoạt Hướng Đạo Trưởng Niên Xóm Ottawa bên cạnh người bạn đời là Akéla Thúy Lan.

Nguyễn Quý Bổng phu nhân : Akéla Thúy Lan cùng cháu nội dự Trại Hướng Đạo hè 1998

Tạp chí Liên Lạc số 28 có bài “Rồi đây, sinh hoạt nói tiếng gì?” của tác giả Vĩnh Tiên lo ngại việc mất dần tiếng Việt trong đám con em chúng ta sinh trưởng ở hải ngoại, và nhu cầu của Hướng đạo mở lớp Việt ngữ cho con em.

Mỗi ưu tư trên thật xác đáng. Lìa bỏ quê hương đi tìm Tự Do, chúng ta đành phải chấp nhận trở thành một sắc dân thiểu số ở các quốc gia Tây phương đã đón nhận mình. Cái giá thật đắt phải trả cho cuộc định cư này là những mối lo mất mát về văn hóa, trong đó tiếng mẹ đẻ là biểu

tượng quan trọng nhất. Tiếng mẹ giúp ta gìn giữ sắc thái của riêng mình, tạo mối truyền thông trong gia đình giữa các thế hệ, nối liền hiện tại với dĩ vãng chung.

Tiếc thay ngôn ngữ của các sắc dân thiểu số thường mai một dần, trước sức mạnh đồng hóa của đa số. Xem như Canada chính thức công nhận cả hai tiếng Anh, tiếng Pháp cùng là ngôn ngữ của quốc gia. Vậy mà ở những nơi ngoài Québec tiếng Pháp vẫn bị hao mòn dần, khó giữ nổi, mặc dầu được luật pháp quốc gia bảo vệ. Nói chi đến ngôn ngữ của các sắc dân thiểu số, từ tứ xứ (Á, Âu, Phi, Mỹ) di cư đến Canada, trong đó có tiếng Việt Nam mình.

Trước mối đe dọa ấy, Hướng đạo Việt Nam ở Hải ngoại có sáng kiến mở các lớp Việt ngữ cho con em, thật là một nghĩa cử rất đáng hoan nghênh. Việc làm có tính cách văn hóa xã hội ấy nhắc chúng ta nhớ những đóng góp của Hướng đạo Việt Nam trong phong trào Bình Dân Học Vụ chống nạn mù chữ ở Việt Nam xưa.

Tiếp theo phần trên ghi nhận mỗi ưu tư về tương lai tiếng Việt ở hải ngoại, phần dưới đây ngỏ lời với quý vị làm cha mẹ còn muốn nuôi tiếng Việt, nhất là quý vị lần đầu làm cha mẹ chốn tha hương. Xin nhớ giáo dục gia đình làm nền móng cho văn hóa, với cha mẹ là những bậc thầy đầu tiên. Việc dạy tiếng mẹ đẻ cho con em phải khởi sự từ nơi cha mẹ, và từ khi trẻ mới lọt lòng. Xin đừng nấn ná, đợi đến tuổi đi học mới dạy con tiếng Việt, e trễ mất! Những âm thanh, dấu giọng của tiếng Việt, một thứ tiếng rất giàu nhạc tính, được học càng sớm càng dễ hơn.

Diễn trình học hỏi một ngôn ngữ thường trải qua bốn giai đoạn lũy tiến : Nghe, Nói, Đọc, rồi Viết. Ngay khi chưa biết nói, trẻ đã bắt đầu Nghe. Khả năng thu nhận ở tuổi này rất bén nhạy. Tất cả được thu vô tiềm thức (subconscient), tạo thành cái vốn tích lũy về ngôn ngữ ngày một gia tăng. Ngày qua ngày, liền khi đủ khả năng phát âm, trẻ bắt chước người lớn bập bẹ dần thành tiếng, với một số ngữ vựng, lúc đầu đơn sơ, có thể chỉ cha hay mẹ hiểu, song tăng trưởng không ngừng.

Giai đoạn trẻ ở nhà, chưa đến trường (giai đoạn tiền học-đường, période pré-scolaire) là thời kỳ phát triển của hai khả năng đầu tiên về ngôn ngữ : Nghe và Nói. Vậy xin cha mẹ, khi trò chuyện, lúc chơi đùa, khi nựng con, săn sóc cho con, ru con đi ngủ, hãy nói với con chỉ bằng tiếng Việt. Đồng thời khích lệ và giúp con phát biểu, tự do bi bô tiếng mẹ mà không sợ bị chê cười. Hãy dùng tiếng Việt làm những phương tiện truyền thông giữa cha và con, giữa mẹ và con, tạo tần số cảm thông và gây mối tình nhà đặc biệt bằng tiếng Việt.

Tóm lại, lúc con thơ ấu, nguồn dạy tiếng Việt duy nhất chính là cha mẹ. Xin hãy yêu con bằng tiếng Việt : tình thương và tiếng mẹ không rời nhau. Vốn liếng ban đầu này cũng như hành trang tình cảm ấy giúp cho con em khả năng và hứng thú tiếp tục yêu tiếng Việt sau này .

Đừng lo trẻ không quen tiếng bản xứ, ở đây là tiếng Anh hay tiếng Pháp. Đến tuổi biết đi, biết chạy, phạm vi tiếp xúc của trẻ mở rộng dần ảnh hưởng của bạn bè , lối xóm, TV sẽ thêm vào, ngoài ảnh hưởng trực tiếp của gia đình, anh em, cha mẹ. Trẻ sẽ có thể cùng một lúc học nói hai, ba ngôn ngữ khác nhau.

Dạy con tiếng Việt ngay từ thuở ban đầu mang đến hai điều lợi hiển nhiên cho trẻ.

- 1- Chút vốn liếng đầu tiên ấy tạo nền móng căn bản cho những xây dựng tiếp. Sau này, khi có cơ hội học hỏi tiếng Việt tiếp, trẻ sẽ không e ngại phải bắt đầu bằng số không. Cũng như với đứa bé đã biết bơi lúc nhỏ, khi lớn lên dễ hoàn thiện khả năng bơi lội của mình. Thực vậy, đứa trẻ nói sõi tiếng Việt dễ tiến tới việc học đọc, học viết tiếng Việt sau này. Lòng yêu tiếng mẹ, yêu quê hương, cũng nẩy mầm theo từ đó. Cơ hội nói đến ở đây có thể là những lớp Việt ngữ, những sinh hoạt

cộng đồng Việt Nam, những tiếp xúc với xứ sở sau này khi nhịp cầu với cố hương được tự do nối lại.

2- Nói tiếng Việt từ nhỏ, trẻ dễ phát âm cho đúng các dấu giọng thanh âm tinh vi của tiếng Việt, nhờ tuổi trẻ dễ uốn nắn và bắt chước. Nôm na, trẻ em chưa “cứng lưỡi” như người lớn học sinh ngữ. Nhờ học nói một cách tự nhiên từ nhỏ, trẻ phát âm dễ dàng, không ngô nghê như ngoại nhân nói tiếng Việt không bỏ dấu, hay như người Anglophone vất vả phát âm tiếng Pháp học lúc muộn màng. Phát âm cho đúng, thấy người nghe hiểu được ý mình, trẻ em sẽ tăng thêm tự tin mà thấy niềm vui dùng tiếng mẹ.

Xem vậy, trong cảnh tha hương, quý vị tân phụ huynh dù trẻ tuổi cũng phải tự gồng lên, gánh vác trên vai cả một quê hương đối với con cái sinh trưởng ở xứ người. Dạy con tiếng mẹ trong phạm vi gia đình là một đầu tư vô giá cho tương lai. Có giọng con trẻ bi bô tiếng Việt trong nhà, mái ấm gia đình Việt Nam ấm cúng hơn lên. Tiếp đó, được các đoàn thể cộng đồng, trong đó có Hưởng Đạo Việt Nam, tiếp tay dạy thêm tiếng Việt cho con em, chúng ta hi vọng đáp được một cách tích cực nghi vấn của Trưởng Vĩnh Tiên “Rồi đây sinh hoạt (Hưởng đạo) nói tiếng gì ?”

NGUYỄN QUÝ BỔNG

TIN HỘI-ĐỒNG TRUNG-ƯƠNG

Ban Thường-vụ HĐTU/HĐVN cho biết : Theo đề nghị của Hội Hướng-đạo Hoa-kỳ (BSA) để tránh trùng hợp với Trại Họa Bạn Quốc-Gia HĐ Mỹ (National Jamboree) cũng dự định tổ chức vào năm 2000, do đó Trại Họa Bạn Thăng Tiến VII, tại Houston, Texas sẽ được dời lại mùa hè năm 2002.

Để kỷ niệm 70 năm thành lập HĐVN và 25 năm PTHĐVN tại hải ngoại vào năm 2000, Ban Thường-vụ HĐTU quyết định sẽ tổ chức một số sinh hoạt như Hội-Nghị Trưởng, Họa Bạn Tráng-sinh, Trại Họa Bạn Đội-trưởng v.v... để bàn thảo một số vấn đề quan trọng có liên hệ đến việc phát-triển Phong-trào trong giai-đoạn sắp tới.

Hội-đồng Châu Santa Clara, các Tr. Võ-Thành-Nhân, Lê-Minh-Lý, Hoàng-ngọc-Châu, Hoàng-Thống-Lập đều đã gửi dự-án và đề nghị đến BTV/HĐTƯ để cứu xét.

Gia đình &

HƯỚNG DẪO

Phỏng vấn Trâu Hiền ĐÀO TRỌNG CƯƠNG

do Cáo đỏ mặt thực hiện

Liên Lạc : Nhân dịp kỷ niệm Kim Cương Khánh Hỷ (65 năm thành hôn) của Trường Đào Trọng Cường, một huynh trưởng lão thành của thời 1930 cùng đoàn với Cố Trưởng Trần Văn Khắc, hiện là thành viên nòng cốt của Xóm Trưởng Niên Ottawa, người vừa được trao tặng Huân Chương Bắc Đẩu (HĐ) trong mùa hè năm ngoái.

Trong tình thân với nhau sau gần 20 năm sinh hoạt ở Ottawa, Cáo Đỏ Mặt thay mặt bản tin Liên Lạc muốn tìm hiểu thêm về gia đình họ Đào, đặc biệt là sự giáo huấn con cháu, cái nhìn của Trâu Hiền đối với Phong Trào H.Đ.V.N.

Một buổi chiều Chủ nhật đẹp trời của đầu mùa Hạ (23-5-99), như đã được thỏa thuận từ trước, Cáo Đỏ Mặt đến với Trâu Hiền để tham dự niềm vui chung của Đại gia đình nhân dịp bạn tổ chức kỷ niệm 65 năm thành hôn tại gia cư người con trai thứ năm của Trâu Hiền tại vùng phụ cận Ottawa.

Ghi chú : T.H. (Trâu Hiền) CDM (Cáo Đỏ Mặt)

Cuộc phỏng vấn bắt đầu :

CDM : *Xin lỗi Anh, tôi đến hơi sớm, nhìn thấy trong nhà đông đúc con, rể, dâu, cháu và chắt, hẳn Anh và bà Chị vui lắm, thay mặt cho anh em trong Ban Phụ trách Liên Lạc, xin góp lời chung vui với Anh và gia-đình.*

T.H. : Như Anh biết ngày vui hôm nay chúng tôi chỉ tổ chức nội bộ gia-đình, duy chỉ có Anh là người duy nhất mà tôi mời đến, một phần là yêu thích tờ Liên Lạc, nhưng chính là để tỏ lòng tri ân Phong trào H.Đ.V.N. mà tôi sẽ có dịp trình bày sau này.

CDM : *Nhìn chung, ngoài các anh chị và các cháu mà tôi biết, còn có một số người ở xa đến thì phải ?*

T.H. : Đúng như Anh nhận xét, ngoài con, cháu, chắt, còn có một số bà con gần bên Hoa-Kỳ sang

chung vui. Như Cu Tí này (chỉ vào em bé mà T.H. đang ẵm trên tay) là chắt đích tôn, tức là Tứ Đại Đồng Đường rồi đó vậy.

CDM : *Xin mừng Anh. Xin Anh cứ tự nhiên sắp xếp việc nhà, cho tôi được chụp vài tấm hình lưu niệm.*

(Tôi thấy người con trai trưởng mời các người trong gia đình tụ hội lại, Trưởng Trâu Hiền và phu nhân ngồi chính giữa, giới thiệu các người trong gia đình, nói ý nghĩa buổi lễ, và dâng quà mừng Kim Cương Khánh Hỷ, sau đó là phần nói chuyện của Trâu Hiền cho con cháu nghe).

Trường Trâu Hiền trở lại tìm tôi, mời bánh và rượu, tôi siết chặt bàn tay trái mừng Bạn và cúi đầu chào chị Cường và chúc . . . đôi bạn chờ ngày mừng Đại Kim Cương Khánh Hỷ trong mười năm tới).

T.H. : Như Anh thấy, hoàn toàn trong gia-đình, tôi không dám mời ai, vì nghĩ rằng đây là việc riêng tư.

Hồi này, tôi đã có lần xúc động vì tưởng nhớ ơn sinh thành của bố mẹ chúng tôi. Đó là công ơn rất lớn, và cả tôi tri ân Phong trào H.Đ. đã đào tạo, rèn luyện con người tôi.

CDM : *Xin lỗi Anh, tôi còn nhớ có lần Anh nói chỉ tham gia H.Đ. từ lúc thiếu-niên và gián đoạn*

một thời gian khá dài, sau này mới trở lại sinh hoạt với Xóm Trường Niên, như vậy đâu có nhiều dịp học hỏi ?

T.H. : Đó là câu hỏi mà tôi mong đợi. Tuy tôi không sinh-hoạt lâu dài, nhưng cách rèn luyện tư cách làm người, cách sống một đời sống chân thật, gương sáng của Cụ Baden Powell, đó là những bài học sơ-đẳng, rất thiết yếu mà tôi nhớ mãi, tuy không nhiều nhưng đủ, và . . . “ Tôi đã học thuộc bài “. Đó là điều căn bản.

CDM : Trong đời sống hàng ngày, cách xử thế ngoài đời Anh có đem Hưởng Đạo ra mà áp dụng không ?

T.H. : Như tôi đã nói : Tôi học thuộc bài lắm. Nhờ vậy mà tôi có được nhiều bạn tốt, biết hy xả giúp ích mọi người khi cần đến, theo đúng Luật và Lời hứa Hưởng Đạo.

Tôi còn nghĩ xa hơn nữa là tôi vừa được tặng Huân Chương Bắc Đẩu, một huân chương cao quý của Phong trào H.Đ.V.N., không phải vì những thành tích quan trọng đã đem lại cho phong trào, cũng không phải làm gì ghê gớm hay đào tạo được gì cho thế hệ Thanh Thiếu niên, nhưng nhờ tôi đã biết áp dụng những gì tôi đã được Hưởng Đạo giáo dục để thực hành ở đời, và tôi đã dạy các con tôi, dặn dò các cháu chắt tôi nhìn vào tôi để hiểu Hưởng Đạo là gì.

CDM : Nghe Anh nói, tôi liên tưởng đến một số ít Trường khác, một thiếu số thôi, tuy tham gia H.Đ. lâu năm, bằng cấp chuyên hiệu cũng khá nhiều, nhưng có một đời sống – không mấy Hưởng Đạo ?

T.H. : Đó là những người học trò không thuộc bài hoặc chỉ thuộc như con vẹt, chứ không chịu học đến nơi đến chốn, không đào sâu ý nghĩa uyên thâm của nền giáo-dục Hưởng Đạo, nhất là cuốn “ La route du succès “ của Baden Powell dạy ta cách tu-thân xử-thế rất “đời”, không nặng kinh điển như một số sách dạy làm người khác.

CDM : Anh nghĩ thế nào để các thế hệ con cháu biết yêu thích phong trào Hưởng Đạo ?

T.H. : Như hồi nãy, tôi có lời khuyên các cháu chắt tôi nên gia nhập Hưởng Đạo, vì ở đó sẽ gặp được nhiều bạn tốt, nhờ gặp gỡ nhau mỗi khi sinh hoạt nói được tiếng Việt Nam, hiểu rõ văn-hóa và lịch sử Việt Nam để hãnh diện là người Việt

Nam. Những máy điện tử như computer, games cần nên biết, nhưng đừng quá ham mê, nhất là những cảnh tượng thô bạo, hung dữ, chém giết . . . sẽ tạo trong tâm trí những hình ảnh không tốt, không ích lợi cho xã-hội.

Tôi đã chỉ vào tám huân chương H.Đ. của tôi mà khuyên các con cháu, chắt cố gắng noi gương Bố, Ông, Cố để sau này cũng được như vậy. Nên dành thì giờ đủ để dán thân vào phong-trào H.Đ.; tôi còn đi xa hơn nữa mà nói rằng, ở hải ngoại, nếu tinh thần bằng hữu hưởng đạo có cơ-duyên mà trở thành được tình tao-khang là một sự may mắn cho nòi giống. Tôi nhờ các con của tôi nói lại bằng tiếng địa-phương, để các cháu nhỏ được thấu triệt những lời của tôi đầy đủ hơn, những lời của một người đã sống một đời sống đầy đủ, trọn vẹn sắp bước sang tuổi thứ chín mươi.

CDM : Tôi tiếp xúc với Anh cũng nhiều lần, hiểu khá rõ về lối sống của Anh, nay tuổi hạc đã cao. Anh lại tha thiết với Phong trào như vậy, chắc có nguyên do nào khác ?

T.H. : Anh nói rất đúng tâm-trạng tôi, vì tôi nghĩ mùa hè năm ngoái bỗng nhiên tôi được trao tặng Huân Chương Bắc Đẩu, một duyên may kỳ ngộ. Tôi được biết những Trường cùng lần được Huân chương là những đại-thụ đã giúp ích cho Phong trào có thể suốt trong cuộc đời họ. mà riêng tôi chỉ là một người đã nhận được một cách sâu xa

nền giáo dục của Phong trào để trở nên người mà phong trào muốn “nặn” ra.

CDM : *Tôi được Anh cho biết những lời dặn dò giáo huấn con cháu, xin Anh có thể cho biết thêm về cách áp dụng lối sống Hướng đạo đối với tâm linh, xã-hội, bạn bè; những cảm nghĩ của Anh khi nhìn lại cuộc đời đã qua, xin Anh cho biết sơ lược để thế hệ đàn em được biết, xem như những kinh nghiệm sống.*

T.H. : Rất sẵn sàng. Ở vào tuổi của tôi, tôi đã “sắp sẵn”. Sắp sẵn mọi thứ, kể cả chuyến viễn du cuối cùng của cuộc đời. Những lời sau đây là những lời thành thật, rất thành thật của một người Hướng đạo rất “thuộc bài” đã dặn dò con cháu; Anh đã hỏi, cũng xin nhắc lại. Như Anh thấy, trong công vụ khi còn ở quê nhà, nhờ ơn trên, tôi đã sống một đời sống khá đầy đủ. Nhờ điều kiện tốt nên đã giúp đỡ rất nhiều người trong họ hàng, cũng như bạn bè, giúp một cách âm thầm, không khoa chuông gõ mõ, chẳng để ai hay, gánh vác mọi trách nhiệm gia đình, chu toàn công vụ và tham gia vào các công tác xã hội. Tuy không ai hay, nhưng tôi tin rằng các Đấng Thần Linh biết và đã ghi vào “sổ tay” riêng, và nhân đây tôi xin tỏ bày sự thật lòng tôi – mong Anh đừng cười – tôi nghĩ rằng cả gia-đình chúng tôi được thần linh phù hộ mới có được như ngày hôm nay. Đặc biệt là Thần Linh đã “nhập” vào Phong trào Hướng đạo Trưởng Niên để đề nghị Huân Chương cho tôi, cho một người học trò đặc biệt của Phong trào, tuy học ít (vì kém thâm niên H.Đ.) nhưng “chăm chỉ và thuộc bài”, đã phát tiết những tinh hoa của nền giáo dục H.Đ. trong suốt cuộc đời.

Tôi biết ơn Phong trào, biết ơn H.Đ.T.Ú/H.Đ.V.N., cảm ơn Hướng Đạo Trưởng Niên và mong rằng Phong trào sẽ tưởng thưởng xứng đáng cho những ai đã góp công sức cho Phong trào hoặc ít ra cho những kẻ ít thâm niên nhưng . . . thuộc bài như trường hợp của tôi.

CDM : *Thôi cũng đã quá chiều rồi, trước khi già từ, xin Anh cho được hỏi thêm một câu chốt : Sống thuận hòa trong tình nghĩa phu thê cho đến lễ Kim Cương Khánh Hỷ (65 năm chung thủy) chắc Anh có bí quyết gì, nếu được, xin Anh vui lòng cho độc giả Liên Lạc được biết.*

T.H. : Câu hỏi thật bất ngờ ! Này Anh Cáo Đồ Mặt, chúng mình là người, không phải là thánh, tất có lúc bổng bột của tuổi trẻ, đã có vài cuộc “phiêu lưu tình cảm”, nhân có nhà tôi ngồi cạnh đây, tôi nói một cách không hổ thẹn là chúng tôi đã sống một cuộc đời rất hạnh phúc. Dù sao giữa vợ chồng, cũng có những lúc bất đồng, nhưng biết dừng đúng lúc, biết tương kính và rộng lượng với nhau.

Ngày trước, cố Trưởng Lâm-Tô-Bông có kể trong Liên Lạc (số mấy tôi quên rồi) lúc còn du học ở Paris, thường giao du với các nữ đồng môn. Chị Lâm-Tô-Bông (hiện bây giờ là Chủ-tịch Hội Nữ-sinh Gia-Long – Montréal) có lời than phiền, thì được Tr. Bông khuyến cáo : “ Em ơi ! đừng có lo, vì trong áo veste của Anh luôn luôn có hình Đức Khổng Tử “.

Và sau này Tr. Ngựa Chậu Khó thường cũng vui tánh với mọi người kể cả nữ-giới, Bề trên của Ngựa CK cũng . . . giạt nhẹ giày cương. Ngựa CK nhà ta bắt chước sách vở của Tr. Lâm Tô Bông mà lên lớp với “bề trên “ : Vy này, hãy yên chí, vì trên túi áo trái của Anh đã có Cự Bi-Pi canh chừng rồi.

CDM : *Còn Anh thì sao ?*

T.H. : Như tôi đã nói, là người, nghĩa là có thể sai lầm, nhưng biết lần ranh giới hạn và biết rất rõ bốn phận của mình trong gia đình, hiểu nhiệm vụ của một người chồng, người cha, chú tâm đem lại Hạnh phúc cho nhau. Để tôi nói tiếp, theo cách nói của 2 trưởng Bông và Ngựa CK tôi tin tưởng trên đầu tôi có Thần Linh hiểu tôi, giúp đỡ tôi và hướng dẫn tôi làm điều lành. Thần Linh đã ghi vào “sổ tay” để phù hộ tôi lúc tuổi trung niên, tưởng thưởng tôi lúc tuổi hoàng hôn và phán xét tôi lúc tôi già từ trần thế.

Riêng đối với người Bạn Đời của tôi, hiện ngồi cạnh đây, suốt 65 năm chung thủy với nhau, có được cảnh Tứ Đại Đồng Đường như ngày hôm nay, đó là do sự tương-cảm, tương kính và sự rộng lượng đối với nhau. Chúng tôi xin cảm ơn Thượng-đế đã ban cho đặc-ân lớn lao này và cũng xin tri-ân Phong trào Hướng đạo đã dành cho kẻ “học trò thuộc bài” một niềm vui lớn lao vào tuổi hoàng hôn của cuộc đời.

Tôi thiết tha dặn con cháu nên gia nhập Hương Đạo, phải ủng hộ Phong trào H.Đ. để, biết đâu một ngày đẹp trời nào đó, con cháu tôi cũng có duyên may được Phong trào Hương đạo tưởng thưởng như Bố, Ông, Cố chúng nó đã sống những giây phút thần tiên của mùa hè hôm nay.

CDM : Xin chào Anh và nếu thuận tiện thì những lời ghi chép hôm nay sẽ được đưa vào Liên Lạc số mùa Thu sắp tới.

T.H. : Cám ơn Anh đã dành cho tôi vinh dự hôm nay. Xin cho gửi lời thân ái chào các Trưởng và thân hữu độc giả Liên Lạc, tờ báo Hương Đạo

đúng nghĩa mà tôi rất trông chờ để đọc mỗi khi đến kỳ hẹn.

CDM : À, Anh Trâu Hiền ạ, hôm nay Anh đang vui với đại gia đình, mà tôi đến làm phiền Anh hơi lâu. Anh là bạn thân của anh chị tôi từ ngày còn học trường Bưởi, tôi biết rất nhiều về Anh qua anh chị tôi, tôi định xin Anh kể cho một chuyện, nhưng thì giờ ngắn quá, không dám kéo dài, nên đề nghị với Anh viết cho Liên Lạc một câu chuyện Anh đã "Giúp Ích" mà Anh tự thấy hài lòng nhất để đăng vào số Tết tới. Cám ơn anh!

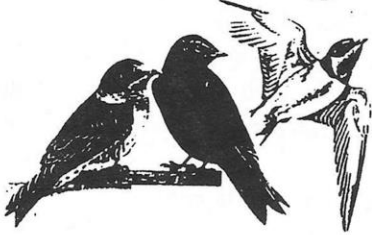
Gia-đình Trưởng Trâu Hiền ĐÀO-TRỌNG -CƯƠNG
trong dịp Kỷ niệm Kim Cương Khánh Hỷ (65 năm thành hôn) của Trưởng
Ngày 23 tháng 5 năm 1999

Mừng Tứ Đại Đồng Đường

Liên-Lạc vừa nhận được thiệp Mừng Tứ Đại Đồng Đường do Cô Yêu Đời : Trưởng Tôn-Thái-Dông gửi đến.
Trưởng Cô Yêu Đời cho hay : Tiệc chung vui được tổ chức ngày 18-7-99 tại tư gia, số 8/11 đường Ngô-sĩ-Liên, Huế.
Toàn thể anh chị em Hương-đạo Trưởng-niên, Ban Phụ-trách Liên-Lạc xin chung vui cùng Trưởng Cô Yêu Đời
và Đại Gia-Đình trong dịp Liên-hoan đặc-biệt này.

Hớc mong sao Trưởng Cô vẫn mãi mãi Yêu Đời để anh em có dịp chúc Thọ và mừng Ngũ Đại Đồng Đường.

Thư Bạn

Một con én không làm nổi Mùa Xuân, nhưng nhiều con én đã đem lại mục "Thư Tín" này.

☉ Tr. Hoàng Hội (Melbourne Úc).

Đọc Liên Lạc số 31, qua bài "H.Đ. Ngoại Tộc" của L.T, tôi biết được một tin là năm nay "Thiên Mã" vừa phi đến cái mức "cổ lai hy". Xin thành thật mừng Anh và xin chia vui cùng Chị và các cháu, nhưng anh Thoại ơi !

Còn nhiều hải lý đường trần,

Phải phi, phi nữa, chưa cần nghỉ ngơi.

Phải không thưa Anh ? Và chẳng, đầu trên đường trần có khi đã tiến đến mức cao nhất người ta vẫn cần phải tiến thêm nữa mới xứng đáng với thiên phú mà Trời đã ban cho (xin qua 9 giòng về "rồng bay phượng múa" của Liên Lạc).

Nghĩ đến sự trường thọ của tờ Liên Lạc, tôi lại càng vững lòng tin khi được biết, cũng qua Liên Lạc số 31, Trường Cosmetic vừa tổ chức lễ kỷ niệm 8 năm mỹ viện "Thu-Hà Beauty Institute". Cầu mong sao cho mỹ viện càng ngày càng phát đạt để góp phần tô điểm cho Liên Lạc như Ai đó đã từng phán tại Thăng Tiến 4 ở Le Breuil thuở nào. Nhân dịp Anh lên Bảy . . . , tôi xin được nhắc lại đây lời hay ý đẹp của một đại văn hào tây phương như sau (Dầu cho có phạm tội mùa riu qua mắt thợ) :

"Tuổi trẻ cống hiến hết mình, tuổi già vui vẻ, mạnh khỏe và hữu ích, thì cuộc đời ai đó đã có đoạn kết". Tuyệt vời !

Liên Lạc : Xin nâng hai tay nhận ly rượu mừng của bậc đàn anh ban thưởng, và cũng xin thưa rằng, em là tay chèo đang tìm " Bến Đậu" sau

gần 10 năm chèo chống trên giòng sông Hương Đạo. Tuy không hẳn là mỗi mệ, nhưng phải nghỉ đến lúc trao tay chèo cho một équipe mới, để Phong trào thêm khởi sắc.

Trong một tờ báo của Hội CSV/QGHC Canada mà em cũng là tùy-phái, chủ nhiệm, chủ bút, đã tự viên v.v... Trong lá thư đầu mùa hè vừa qua, em đã viết : "Năm nay tôi lên BẢY (mười), tôi đã lớn, tôi không chơi bởi lâu lổng như mấy năm còn bé nữa, tôi sẽ cố gắng đi họp đều đều cho Cộng-đồng vui lòng, tiếp tục lo lắng cho tờ báo của Hội (CSV/QGHC) được đầy đủ và đúng hạn để anh chị em đồng môn đọc cho vui, không nhắc đến việc từ chức Chủ-tịch nữa (mặc dù đã đảm nhận 16 năm rồi), để anh chị em khỏi nhắc đi nhắc lại điệp-khúc "Biết rồi, khổ lắm, nói mãi", và sau hết là làm phụ thêm một chút việc nhà để cho Bê Trên của tôi . . . khen thưởng !"

Anh Hội ơi, thấy thương cho đứa em của Anh chưa ? Cụ Nguyễn Du có 2 câu thơ :

Bây giờ tình mới tỏ tình

Thôi thôi đã mắc vào vành chẳng sai.

Anh thử bày cho đứa em của Anh cách "giã từ vũ khí" hay giới thiệu cho một "Tay chèo mới" để đưa Liên Lạc đến một Chân Trời Mới hơn.

Sau hết, xin Cụ Xếp Ga Melbourne cho biết tình hình "Miệt dưới" ra rặng ?

Chúc các Anh Chị trong Xóm, trong đó có cả Mõ Xóm Râu Kẽm" được mọi sự an vui, muốn chi được nấy.

Nhớ mãi những tình cảm của các anh chị em Melbourne đã dành cho khách phương xa thời gian " hậu TT5". Những ngày đậm đà tình nghĩa, thật khó quên.

☉ Tr. Nguyễn Trinh Cường (Dallas) :

(Thư này gửi Tr. Hoàng Hội, nhưng có một số Trường khác hỏi tin tức về Tr. Cường, nên xin được đưa vào đây để các anh chị em các nơi được biết tin. Xin cảm ơn Tr. Hội).

. . . Em nhận được thư Trường khá lâu, nhưng chưa hồi âm được, bởi lẽ bệnh tim của em lúc này không được khỏe lắm, dù em đã bị giải phẫu trong năm vừa qua. Em xin nhắc lại để Anh nhớ, em là Nguyễn Trinh Cường, lúc trước 1960 -

71 em sinh hoạt ấu-đoàn, Thiếu, Kha, Tráng thuộc L.Đ. Nguyễn Thông, Đạo Bình-Định (1971 – 73), dạy học tại Tam Kỳ và em đã sinh hoạt với L.Đ. Triều Dương cùng L.M. Nguyễn-Đức-Huyên (1973-75). Em được thuyên chuyển về Qui-Nhơn thì Tr. Đình Chí Cường bảo em sang giúp L.Đ. Hùng-Vương, phụ-tá cho Tr. Nguyễn Kim Long. (Thông qua 14 giòng về cuộc di-tản, cùng với vợ là Bầy phó Bầy Kim Thông đến Vũng Tàu còn tập hợp các Kha, Tráng thuộc Đạo Bình Định để giúp Trại định cư Vũng Tàu).

Từ 1975 –98, em muốn dựng lại Phong trào tại Dallas (TX) nhưng không được vì thiếu nhân lực. Đến tháng 5/98 em thành lập được L.Đ. Diên Hồng tại Dallas, với ý định sẽ đưa L.Đ. đi dự trại TT6 tại Washington D.C., nhưng cuối tháng 6/98 bệnh tim của em quá nặng, 90% là chết, nhưng may nhờ ơn trên nên gặp Bác sĩ giỏi đã giải phẫu kịp thời. Cho đến nay thỉnh thoảng cũng còn mệt mỏi, thở va hít thở không được bình thường như trước . . .

Em còn muốn viết nhiều cho Trường, nhưng tay cầm viết đã run nhiều và xin phép được tạm ngưng ở đây. Khi nào em khỏe, em sẽ chụp các hình ảnh cũ của Đạo Bình Định và gửi đến Trường một ngày gần đây.

Liên Lạc : *Tánh Trường vốn sốt sáng, nhất là đối với anh em trong Đại Gia Đình H.Đ. Nay nhận được thư Trường H. Hội ở Melbourne gửi sang (kèm thư trên) mới biết sự tình : Trường cần dưỡng bệnh sau thời gian giải phẫu bệnh tim.*

Như vậy, thư này giải tỏa được thắc mắc của nhiều người, trong đó có Tr. Hoàng Hội và Tr. Paul Bui ở Pháp.

Mong rằng Akéla Yến sẽ tiếp tay Tr. Cường trong mọi công việc Xóm, Đoàn để được tiến triển tốt đẹp, có như vậy bệnh sẽ chóng lành, phải không Tr. Cường ?

Trong một bức thư của Xóm Dallas, do Tr. Hân viết, cho hay Trường Cường và Akéla Yến đã góp nhiều công sức để thành lập Liên đoàn Diên-Hồng. Tuy Liên Lạc có nhận mấy tấm hình, tiếc rằng không biết ai là ai cả, vì không có sự ghi chú, đành xem hình như xem thiên-văn trên trời !

Sau hết, chúc Trường Cường sớm phục hồi sức khỏe để tiếp tục cuộc chơi với anh em.

☉ **Tr. Mã Thi Hoa (Ohio).**

. . . Tìm kiếm đã lâu, vừa rồi nhận được tờ Liên Lạc của Gia đình Hương-đạo. Vui ghé thăm, Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu ở Garland, TX gửi đến. Thật lòng mà nói : tìm, gặp Hương đạo cũ hứa gửi, rồi cuối cùng toàn là cuội !

Mạng phép tự giới thiệu vài dòng về lý lịch H.Đ. : “Trích lừng trời” của Buôn-Mê-Thuột, đạo Daklak (thời Tr. Lê-Gia-Mô làm đạo-trưởng 59). Là Akéla nữ đầu tiên Daklak. Lập gia đình thì ngừng. Ly dị và làm việc tại Saigon, trở lại sinh hoạt trong đoàn tráng-huynh do Tr. Du (Tráng huynh thành lập đầu tiên tại Việt Nam). Năm 1977 vượt biển với 7 con : lớn 13, nhỏ 3 đến Songkhla Thái. Qua Pháp 2 năm , sang Mỹ 1979. Giờ này các con đã trưởng thành, có 2 gái lập gia đình + 4 cháu ngoại.

Rất nhớ Rừng và mong được liên lạc với đại gia đình H.Đ. để tham dự trại Họp Bạn cho “đỡ nghiêng” trong lúc tuổi về chiều, có nhiều bận rộn cho cá nhân.

Kèm theo . . . và chúc . . . và phần T.B. ghi thêm : Rất mong được nhận tờ Liên Lạc Xuân, Hạ, Thu, Đông đủ bốn mùa của đại gia đình H.Đ.

Liên Lạc : *Mới đọc tờ báo H.Đ, đầu tiên đã lo gửi lữa về cho cuộc vui được lâu dài. Hoan nghênh !. Đã ghi tên Trường vào danh sách độc giả dài hạn. Mới đây, nhận thêm bức thư thứ 2, khá dài và lại không cho biết thêm tin tức anh chị em H.Đ.V.N. khắp nơi, các sinh hoạt đã qua v.v... chỉ thấy chữ ký tên rừng là rõ ràng nhất. Lướt qua lý lịch mà Trường cho biết, quả thật là một Akéla cừ khôi. Trường Lê-Gia-Mô vẫn còn ở quê nhà, Tr. Du thì có gửi tin tức cho anh em bên này.*

Chúc Trường và gia đình mọi sự an vui, đường Rừng đã mở, mời Trường bước vào . . .

☉ **Tr. Trần-Anh-Tuấn (Alameda).**

(trích vài đoạn trong bức thư dài 6 trang, đề ngày 26/4/99)

. . . Em không lạ khi biết Trường đã rất tích cực sinh hoạt cộng đồng ở Gia-Nã-Đại. Chính em cũng đã và đang sinh hoạt trong Hội East Bay Vietnamese Association, California. Từ năm 1983 đến nay, năm nào Hội cũng họp, bầu và năm nào em cũng phải lãnh chức Chủ-tịch Hội vì không ai chịu vác ngà voi thay.

. . . Em xin lãnh hội lời khuyên của Trường, xuyên qua câu :

Em tưởng giếng sâu, em nối sợi dây dài,
Ai ngờ giếng cạn, em tiếc hoài sợi giây !
nhưng nội dung câu ấy mà áp dụng vào trường hợp em thì chắc là . . . oan !

. . . Trưa nay, em vừa nhận được Liên Lạc số 31. Nội dung số này có hai bài cảm động, đó là bài của Hà Dương Thị Quyên, sau nhiều thập niên đã gặp lại một thiếu-tướng lớp sau, trong Thiếu-đoàn cũ của mình ở Pháp, và bài “Hương đạo ngoại tộc” của Lương Tâm viết về một Trường nào đó có tên là . . . Th. ! Nhưng cũng có bài mà nội dung làm em suy nghĩ. Thời nay mà H.Đ.S. còn học morse và Semaphore thì còn thích thú và nhất là thích hợp nữa không ? Đọc THƯ BẠN của Anh, em thấy man mác buồn về việc Tr. Huỳnh Minh Quang cho biết Tr. Huỳnh Văn Diệp nay đã lẩn, và “chuyện ngoài ý muốn” sau Thăng Tiến 6 do Tr. Nguyễn Đức Phúc đề cập. Rồi Tr. Minh-Thể là gái hay trai mà cứ huynh huynh, đệ đệ với Trường là làm sao ? Nhưng Cụ Hoàng-Đắc-Hỷ của Làng B.H. Bắc Ca-Li mất, sao Liên Lạc lại chia buồn với . . . Nam Ca-Li ? (chi tiết này càng đọc đáo ở chỗ nó nằm ngay trên mẩu “Cáo lỗi” vì sơ suất khi đánh máy !

Liên Lạc 31 đủ thứ chuyện, như thế là cả một trời Hương Đạo với nhiều niềm vui và lắm nỗi buồn (man mác thôi). Riêng hoàn cảnh hiện tại của gia đình Tr. Nguyễn-Đức-Dziên làm ai cũng phải ái-ngại. Làng H.Đ. Trường Niên Oakland chúng em chắc chắn phải gửi một chút gì cụ thể cho Tr. Dziên, qua Tr. Nguyễn-Công-Trứ ở Virginia theo địa chỉ và chi tiết mà Trường cung cấp trong L.L. 31.

Em đã đọc lời nhắn của Anh, kể cả lời Anh nhắn với Tr, Trần Văn Thao. Cảm tưởng của em ? Thưa Trường, cái thông lọng cứ dần dần

xiết lại, ai bảo chơi . . . dại ! Mặt khác, em rất mừng là Trường không hiểu lầm thiện chí của em. Thế của em hiện khó nói, nhưng em mong đã nói được những ý chính của em trong lá thư này,

Kính chúc . . .

Liên Lạc : *Đọc đi đọc lại nhiều lần bức thư của “chú Tuấn” thấy đúng là một nhà mô-phạm, một nhà sử học và một huynh trưởng Hương đạo rất chí tình..*

Đọc những đoạn nhận xét của Trường về Liên Lạc số 31, những sai lầm, thấy rõ thêm là độc giả Trần-Anh-Tuấn đã đọc Liên Lạc rất kỹ mới thấy những hạt sạn, à không, những tảng đá xù xì nằm lù lù trước mắt. Ngựa tôi xin cảm ơn và nhận lỗi, chỉ đăng lại lời phê của Trường, lời phê ấy còn hay gấp bội những giòng đình chánh (và có khi càng đình chánh lại càng sai thêm).

“Còn Tr, Minh-Thể là gái hay trai mà cứ huynh huynh đệ đệ mãi với Trường là làm sao ?” Chú Tuấn ơi ! Dù gái hay trai chi cũng đăng, chỉ cần cái TÂM. Cụ Khổng ngày xưa dạy “Nam nữ thụ thụ bất thân” bởi vì Cụ Khổng đã nghĩ quá trớn, cái Tâm Cụ Khổng sensible quá, hay bị giao động. Cầm tay một người nữ, ta xem như cầm tay một người thân khác, mà cái tâm đoan trang chính trực thì có sao ! Xông pha lục lợi dữ tợn hơn nữa như ông Clinton cũng đâu có phạm tội, Bê trên của Ông vẫn tha thứ, coi như “nợ pa”, xùy xóa cả. Hillary quả là Nữ Thánh, chỉ đứng sau Thánh Thérèse. Mà nếu là gái thì Huynh huynh tỷ tỷ chớ đâu có “đệ” được. Cụ Mai-Liệu dạy rằng phải công bằng, nói và viết là : Huynh, Đệ, Tỷ, Muội, nếu dài quá thì viết nôm na : Anh Chị Em” rứa là đủ. (Dù vậy vẫn có người trách rằng : tại sao mà Anh trước Chị sau ? Phải tôn trọng phụ nữ như Tây phương “ Ladies first “; khi đó con cháu Cụ Khổng chồm lên mà hét lớn : “Phụ nhor nan hóa” (Đàn bà khó cãi hóa).

Viết đến đây phải xin stop lại, nếu cà-kề thêm nữa ắt có chiến tranh thứ ba ngay, không biết có ai thiệt hại chi không, nhưng chắc chắn là Ngựa này ăn đạn trước.

Đoạn đầu thư, Ngựa xin san sẻ nỗi khổ tâm “vác ngà voi” với chú Tuấn. Trong kỳ đại hội CSV/QGHC toàn thế giới (5-7-99) có đặt và trao

“giải vắc ngừa voi” như một cái “cúp danh dự” vậy. Ráng lên để lãnh giải thưởng của Hội E.B. V.A. California.

Một điều chắc chắn là anh Thoại ghi nhận (chứ không hiểu lầm) thiện chí của chú Tuấn, và đoạn cuối Tuấn phập phồng lo ngại cái thông lọng cứ xiết dần lại. Ủ, ai bảo đại ? nhưng mà chú Tuấn ơi, nếu trên cõi đời này, dù chỉ có “một người” hiểu rõ lòng ta, đó là một niềm vui rồi : . . . “Xót vì cầm đã bén dây

Chẳng trăm năm cũng một ngày duyên ta
(K.V.K. Nguyễn Du)

Đợi bài và hình ảnh sinh hoạt của Xóm mà chưa thấy (25-7-99).

☉ Tr. Nguyễn Trung Hòa (Cali).

Rất mừng được Trường nhớ tới và gửi báo Liên Lạc cho. Em rất xúc động khi cầm tờ báo trên tay và tìm lại những kỷ niệm xa xưa khi còn cầm đoàn và sinh hoạt với Phong trào ở quê nhà. Mặc dù bây giờ đã trở thành “ông nội, ông ngoại” rồi nhưng khi đọc những dòng chữ, những câu viết của Anh trên Liên Lạc, vẫn thấy mình còn đang sống thời tuổi trẻ của H.Đ. ngày xưa. Đây là một nguồn an ủi tinh thần rất quý cho toàn thể các anh chị em H.Đ.V.N. trên toàn thế giới.

Thân kính chúc . . . và . . .

Liên Lạc : Tôi còn nhớ có lần, trong điện thư Trường có ghi bên dưới : “Nguyễn Trung Hòa em của Nguyễn Trung Thoại” làm cho tôi cười to thành tiếng và tự nói : “Mình có thêm một người em mới”. Trong lòng rất vui. Nói thiệt đó.

Đôi khi, chỉ đôi khi thôi nhé, mình cũng nên quên tuổi tác, quên vai trò ông nội ông ngoại để vui với đời, làm cho những người quanh ta cũng vui lây, đó là lối sống rất Hướng Đạo. Không ai muốn nhận cái “Buồn” cả, vì :

Tóc bạc còn nhuộm được,

Buồn này sang cho ai ?

Tiếc là hôm Đại Hội CSV/QGHC toàn thế giới ở Virginia Trường không qua để gặp nhau cho vui, để có dịp nhắc lại câu chuyện của Tr. Trần Anh Tuấn (ở Alameda) kể trong một bức thư (xin phép chú Tuấn nhé, thư Tr. Tuấn có đoạn như sau : . . .

“Phần Mã Thư Liên Lạc số 31 có tin nhắn với Nguyễn Trung Hòa ở San José khiến em nhớ lại một chi tiết khá lý thú liên quan đến Trường Hòa. Cách đây hai năm, trong một cuộc họp của giáo chức gốc Việt vùng San Francisco – Oakland – San Jose, và khi biết em là Hướng Đạo, Tr. Hòa kêu em ra một góc, rồi rút ví ra, khiến em giật thót mình, vì không biết Cụ này ra chiêu gì với mình giữa đông đảo quần hùng. (Trước đó Tr. Hòa và em – cho đến lúc ấy hai anh em hoàn toàn không biết nhau – vừa thành công trong việc giảng hòa hai nhóm trong Ban Tổ Chức bất đồng với nhau ngay trước lễ khai mạc cuộc họp). Hóa ra Tr. Hòa rút ví ra để khoe với em cái thẻ H.Đ.V.N. mà Trường luôn luôn giữ bên mình trong mấy chục năm nay, từ VN qua đến xứ Cờ Hoa ! ”

Anh Thoại đọc thư Tr. Hòa rồi đọc đoạn thư của Tr. Tuấn làm cho mình cảm thấy gần nhau quá, gần nhau trong tình H.Đ., dù cả hai Trường và Ngựa tôi chưa hề gặp nhau. Phải chăng là sự tương tri của những tâm hồn đồng điệu. Mong được giữ chặt mối dây.

(Ghi chú thêm : Có nhận bài nói về sinh hoạt của Hội Phụ Huynh và Giáo Chức hạt Santa Clara, nhưng Anh Thoại “đọc không được trên máy “.)

☉ Nhà thơ Tuấn Việt (Seattle).

Chúng tôi xin gửi lời chân thành cảm ơn Anh đã dành thì giờ tới thăm gia đình chúng tôi trong dịp đến Seattle. Qua nhiều năm được hân hạnh cộng tác với quý anh trên tờ Liên Lạc, dù mới vài kỳ thanh, chúng tôi thực tình đã quý mến Anh rất nhiều, nay may mắn được diện kiến cùng nhau, tình bằng hữu càng thêm đậm đà.

Mong rằng lần sau tái viếng cảnh Seattle, chúng tôi mong sẽ được hân hạnh tiếp đón cả anh chị.

Tôi vì sức khỏe suy kém nên lâu nay bút cũng bị bệnh lây, thế mà hôm nghe tin Anh sẽ ghé thăm, tôi rất vui mừng, cảm thấy tâm hồn hứng khởi, liền viết xong bài “Tương lai là ngay bây giờ”, câu châm ngôn mà Liên Lạc số 29 đã nhắc tới. Kính chúc . . .

Liên Lạc : *Lời hứa năm xưa, nay đàn em mới thực hiện được. Vui buồn lẫn lộn, vui là được thấy nhà thơ vẫn còn phong độ nhưng buồn là “nghe” nói sức khỏe kém hơn xưa và ngòi bút cũng bị bệnh lây.*

Mặc dù Ngựa tôi được Bác-sĩ gia đình dần dò đủ thứ trước khi đi xa : nào là kiêng cử đồ ngọt, tránh ăn đồ béo, thế mà gặp bạn thân lâu ngày mời mọc thì làm sao mà chối từ được, như đàn anh thấy khi được Anh Chị mời ăn kem và bánh ngọt, Ngựa tôi vẫn hăng say nhập cuộc, coi lời của Bác sĩ như “Con cháu trong nhà”, tạm quên trong chốc lát.

Rất thích thú khi nghe Bà Chị nhắc lại thời gian cùng làm chung sở với Tr. Tôn Thất Đông (ở Huế). Nhìn mái nhà ngăn nắp, gọn ghẽ của anh chị hiện nay, Ngựa tôi hình dung ra một cuộc sống tràn đầy Hạnh-phúc ở vào tuổi bước thênh thang lên thêm thất thập, thấy mà thêm !

Cảm động nhất là khi Bà Chị nói : Sáng nay, khi nghe anh Thư nói là Anh Chị Thoại sẽ đến thăm, “ảnh” tự nhiên vui hơn trước, cảm hứng muốn làm thơ, dù đã nghĩ viết khá lâu. Chắc sẽ có thơ gửi đăng vào Liên Lạc. Mà sao anh không đưa chị Thoại cùng đến cho vui ? Chúng tôi đã dành sẵn phòng riêng để anh chị nghỉ lại .”

Anh Lung ơi ! (xin được gọi như vậy cho thân tình, thay vì bút hiệu T.V.) anh em mình đã hơn 9 năm quen nhau qua thư từ trên Liên Lạc, dù chưa bao giờ gặp nhau, nhưng giữa chúng ta đã có sự “tâm cảm” tìm đến nhau.

Trần Sa có mấy câu thơ :

*Quả tim của Người
Vươn tới như hoa hướng dương
Khao khát đón nhận mặt trời
Để mỗi khi cười
Đôi mắt có ngàn tia nắng.*

☉ **Tr. Mèo Siêng Năng (Washington D.C.)**

Như đã hứa, tôi xin gửi Trường vài tấm hình chụp tại Đêm Hội Ngộ Hành Chánh vừa qua tại Virginia để Trường giữ làm kỷ niệm (qua 4 giòng về đêm Hội Ngộ)

Thật là hữu duyên thiên lý mà được tương ngộ với Trường trong 2 ngày liên tiếp và có

nhiều thì giờ nói chuyện với nhau hơn cả ở TT6. Có một điều tôi hứa với Trường mà chưa làm là sẽ gửi một vài tấm hình về Trại Hạp Bạ 1998 để gửi cho tờ Liên Lạc.

Thưa Trường, tôi lười viết thư. Có chuyện gì là bốc điện thoại gọi. Mà đã không viết thư thì không có dịp nộp tiền nhiên liệu cho Liên Lạc được. Thành ra gặp Trường tôi rất mừng và phải thi hành nhiệm vụ công dân (hay nhiệm vụ độc giả) ngay.

Xin Trường cứ tiếp tục ra báo đều đặn như vậy. Đặc điểm của tờ báo là mục Thư Bạ và Mã Thư, như đúng với chỉ tiêu của tờ báo . Số vừa rồi (31) có nhiều hình rất là quý, tuy nhiên như đã đề nghị với Trường là mỗi hình nên có phần chú thích để độc giả biết rõ hơn các sinh hoạt liên hệ.

Mong lại có dịp gặp lại Trường tại vùng H.T.Đ.

Liên Lạc : *Hình Trường chụp rất đẹp, sẽ đăng vào Đặc san QGHC Montréal (số Tết), không đăng vào Liên Lạc được, vì thiếu “áo mào cân đai” theo đúng phẩm phục triều đình của Cụ BiPi.*

Đêm Hội ngộ QGHC, Ngựa tôi thành thật xin lỗi Trường vì không nhận ra Trường, vì ở một khung cảnh khác, hơn nữa ở TT6, Ngựa tôi cũng ít có dịp hàn huyên, chỉ thấy xa xa đi cùng Tr. Thạch và đêm Đ.H.Đ (lắm chuyện) khi Trường đứng lên phát biểu ý kiến.

Đúng như nhận định của Trường, 2 lần gặp gỡ, nhất là buổi trưa ngày 6.7.99 tại Quán H.Q. và câu chuyện trao đổi trên xe, đã làm cho chúng ta hiểu nhau nhiều hơn, riêng Ngựa tôi được biết thêm sinh hoạt các đơn vị Vùng H.T.Đ. và các Trường trong vùng.

Đáng phục nhất là Vị Chủ-bút báo “Trường”. Vừa đi nghỉ hè về lúc 8 giờ sáng, vào sở làm việc ngay, được điện thoại của Trường nhắn, liền “ới” ngay, phóng xe ra điểm hẹn, đúng giờ và có mặt trước tiên, đúng là sức voi (nhưng đáng người như . . . thôi, không dám nói).

Tiếc là Cụ Lý Làng Bách Hạp, cũng đi Montreal nghỉ hè về, công việc đa đoan, nhằm lúc

Ngựa tôi lặn lội sang đây, nên không có dịp nghênh đón bên nhà. Tiếc thật!

Trường có nói: tánh lười viết thư, nên không có dịp đóng góp, làm cho Ngựa tôi nhớ lại: Có một Trường “dụ” tôi xài E-mail cho tiện. Tôi hỏi lại: nếu các độc giả của Liên Lạc đều xài điện thư cả – nghĩa là không viết thư – vì điện thư đâu có kèm theo “củi lửa” được, lúc đó chắc Liên Lạc sập tiệm, dù Ngựa tôi có bán đến hết giây cương, lục lạc cũng không trả nợ hết!

Một số lời khuyên của Trường đã được nhắc đến trong số này. Nhưng Ngựa tôi vẫn kiên nhẫn tìm kiếm “bến đậu”, vì tay chèo tự cảm thấy cần tiếp sức; với một tay chèo mới, trẻ và nhiều sáng kiến, có như vậy Phong trào, nhất là H.Đ. Trường Niên và Liên Lạc mới có cơ khởi sắc.

Thời gian “Thập niên với Liên Lạc” là đúng cái bên của mình. Cầm sào thôi! Mèo Siêng Năng ơi!!!

☉ Tr. Nguyễn Tâm Tú (N.J.).

Nhận được tiếp số 31 Liên Lạc. Càng đọc càng thích thú, cảm động nên cũng viết một ít cảm nghĩ, trang trải một ít tâm tình, nỗi lòng của mình...

Thật là hối tiếc, ân hận khi ở tuổi thanh xuân, vì lý do này hay lý do khác, mình đã không đóng góp chỉ cho Phong trào. Bây giờ lại được các Trưởng Đoàn Anh tâm sự, trần trụi, trao đổi tâm tình thì còn gì vui thú cho bằng.

Số tới, số mùa Thu (biết rằng Liên Lạc phát hành rất đúng hạn kỳ) xin Anh gửi cho Tú 5 số để tặng anh em trong xóm Trường Niên tân lập ở New Jersey.

Kính gửi... và chúc...

Liên Lạc: Nhìn tấm hình Trường gửi, thấy tình gia đình êm đẹp và Hạnh phúc chi lạ, nhất là cháu Nguyễn Tâm Dũng đã thành tài, xin có lời mừng Anh Chị. Nhìn ảnh chị Tú y trang lộng lẫy, tay phải cầm bó hoa hồng nhân ngày cháu thành danh. Ai làm Mẹ mà không vui sướng những giây phút như thế này.

Anh hối tiếc là thuở thiếu thời không đóng góp chỉ cho Phong trào. Mỗi thời một khác, thế hệ này làm sao giống thế hệ đã qua được, mỗi

người một bổn phận, với trách nhiệm khác nhau. Một dân tộc muốn phát triển luôn luôn cần có sự liên tục giữa thế hệ này và thế hệ khác. Nếu thế hệ này khinh chê thế hệ sau và thiếu kính trọng với thế hệ trước thì liệu họ có thể làm được những gì?

Trường hợp khi nhắc đến Cụ Phan Bội Châu là nhắc đến phong trào Đông Du, và khi nhắc đến Cụ Bà P.B.Châu là phải nhớ ngay đến câu Cụ Bà nói lúc gặp lại chồng lúc bị giam ở Hỏa-lò (Hà-nội, 1925): “Ông lo việc nước, tôi có bổn phận lo việc nhà, có chi đâu mà ông phải bận tâm”.

Thấy chuta Anh Tú? Bây giờ góp sức với Phong trào H.Đ.V.N. cũng không muộn, miễn là mình có tấm lòng,

Tháng 7 vừa rồi, qua thăm Tr. Nguyễn-Đức-Dziên có gặp và đi chơi với Tr. Nguyễn Văn Thut. Thut nói rằng Tr. Tú cho hay đã gom được một số anh em Hương đạo cũ không dám nói là Cựu H.Đ., Cựu Liệu rầy chết) để lập Xóm Trường Niên rồi mời anh Thoại qua xem.

Nếu là sự thật thì ai cũng vui, hèn chi biên thư dặn gửi đến 5 số Liên Lạc Mùa Thu qua cho Tú.

Mong nhận được tin tức đầy đủ của xóm và hình ảnh với chi tiết để các Làng Xóm các nơi cùng vui chung.

Cám ơn đã lo củi lửa cho Liên Lạc để cuộc vui được lâu dài. Đã gửi ngay lập tức 5 số Liên Lạc 31 qua để hâm nóng lửa H.Đ. cho xóm (sau cú điện thoại của anh Tú)

☉ Tr. Lê Phỉ (qua Pháp du ngoại)

Hôm qua lên thăm Nghiêm Văn Thạch xem cuốn phim Hợp Bạn thấy long nhan của yêng (răng mà tra rứa) nên lấy thiên-chỉ để viết thư thăm yêng.

Năm ngoái ở V.N., có viết thư thăm nhưng bật vô âm tín hay yêng sợ tui liên lụy. Có chi mô mà sợ dữ rứa.

(thông qua 16 giòong nói chuyện bên nớ bên ni)

Riêng phần tôi, sau 1975 một đàn 5 con đại nay cũng ra Đại-Học. Bạ bè mời đi Pháp chơi nên cũng đi cho biết. Rứa thôi. Quảng Trị

ngày xưa của yêng thì dân còn nghèo nhưng cũng đủ sống (ngày 2000,3000\$ = 1, 2 FF, 2FF cũng qua ngày) (thông qua 14 giòng về tình đời, tình bạn, tình anh em) Nguyễn Xuân Tăng hiện là em kết nghĩa của bản chức, có lời sang thăm yêng đó nghe. Tăng có 5 con, chỉ còn 2 đứa chưa gia thất. Đi dạy đã nghỉ hưu. Rứa thôi.

Tui thì tà tà được mời đi Hà-Nội, Huế mỗi năm vài lần để giúp bạn ở xa về chơi. Rứa cũng vui !

Tui chỉ ở Pháp tới 14.8.99 mà thôi.

Liên Lạc : *Mỗi lần đọc thư dân Huế mình, thấy nhớ nhà chỉ lạ, đọc thư anh Phi : phảng phất nùi nhựa thông, nhưng lá thông không reo vui mà đượm màu cay đắng. Đã hơn 1 lần, kể từ khi anh Phan Như Ngân cho biết địa chỉ, đã gửi thư về địa chỉ số 2 Hai Bà Trưng, Dalat nhưng vẫn vắng tin, sau đó gửi Liên Lạc cùng lần với anh Su-Tử (T.T.S.) thì Su Tử cho hay có nhận được 1 số (chắc là lọt số), sau đó gặp khó khăn, nhắn thư qua, đành chỉ gửi L.L.. Gần đây Tr. Tôn Thất Đông và Tr. Đoàn Lai cũng biên thư cho hay đừng gửi kẻo mất công và uống tiền tem, hai trưởng này chỉ lác đác mới nhận được Liên Lạc từ 5 năm nay.*

Đọc đi đọc lại bức thư dài 2 trang đầy đặc chữ của anh, Ngựa tui nhận thấy : lời nói tuy là vui nhưng trong lòng chua chát (L.L. không dăng), khen bóng khen gió bạn bè, trách mây hờn gió, làm sao biết được thực lòng của Anh ?

Cũng như có người đã nói : Văn chương là phần ước mơ được thặng hoa, phần thiếu muốn lấp đầy, phần hụt mong bổ sung. Những kẻ đời tình yêu thường viết về tình yêu tuyệt vời, những anh quanh năm suốt tháng cơm nhà quà vợ thường say mê mô tả những chân trời xa , những phần đất lạ."

Mong rằng những ví von này là sai, nếu làm phật lòng anh, xin anh bỏ qua cho, vì đó là sự nhận xét thành thực (và có thể không đúng), chọc giận anh cho vui, để được nghe tiếng Huế anh viết cho khỏi nhớ nhà !

Chúc Anh được mọi sự an vui.

☀ **Tr. Nguyễn Hân (Irving – TX).**

. . . Liên đoàn Diên Hồng (Dallas,Tx) xin bày tỏ sự cảm phục đối với quý Trưởng trong Ban Phụ-trách báo Liên Lạc, nhờ báo ra đều đặn và đúng hạn nên các cựu H.Đ.S./ V.N. có dịp tìm gặp lại nhau và có cơ hội đóng góp sức mình nhằm xây dựng Phong trào H.Đ.V.N. tại Hải-ngoại.

Để H.Đ.V.N. phát triển và tồn tại trong môi trường mới trên xứ người không phải là điều dễ dàng. Tuy nhiên, nếu các Trưởng đều quyết tâm góp sức thì H.Đ.V.N. vẫn có những đóng góp đầy ý nghĩa cho tuổi trẻ, nhằm duy trì những bản sắc của H.Đ.V.N.

Sau một năm hoạt động, kể từ 5/98, hiện nay LĐ Diên Hồng đã hình thành được :

- 2 Thiếu-đoàn : Nguyễn Huệ và Trần-Hưng-Đạo
- 1 Thiếu-đoàn Nữ : Trương Vương
- 1 Ấu-đoàn : Bầy Chi-Linh

Liên đoàn sinh hoạt 2 tuần 1 lần vào ngày Chủ-nhật tại 2 nơi : Dallas và Arlington (TX). Liên đoàn Diên Hồng được sự bảo trợ của Hội "Tương trợ Việt Nam" tại Dallas (VNAA). Các Trưởng của Liên đoàn đã thụ huấn các khóa H.L. căn bản của H.Đ. Hoa-Kỳ (B.S.A.) và sẽ có 3 Trưởng tham dự khóa Woodbadge tại Camp Sherman, TX trong tháng 11/99. Các Trưởng Nữ BSA cũng đã tham gia Huấn luyện các Trưởng VN trong việc điều hành đoàn Nữ H.Đ.V.N. đầu tiên tại Dallas. (thông qua 20 giòng cề các sinh hoạt của Liên đoàn).

Sở dĩ L.Đ. Diên Hồng đạt được các thành tựu nêu trên là nhờ sự tích cực hoạt động liên tục của các Trưởng :

Nguyễn-Trịnh-Cường	Trưởng –Hồng-Tâm
Chu-Bạch-Yến	Nguyễn-Văn-Tạc
Trần-Mạnh-Dũng	Nguyễn –Văn-Hân
Nguyễn Đãng	Đình Chí Trung
Nguyễn Xuân Mai	Bùi Trinh
Ngô Anh Tuấn	Vương Thị Xoa
Trương Hồng-Hanh	Lý-Phước-Bình

Liên Lạc : *Nghe Texas rục rịch từ lâu, kể từ sau TT6, nhiều nơi lập Xóm, lập Bầy, lập Đoàn để "sắp sẵn" đón chờ Thăng Tiến 7 sẽ được tổ chức ở Houston vào năm 2002. Các Trưởng bên đó rất*

dè dặt, biên thư cho Liên Lạc nói đại khái là Xóm ni thành hình, Xóm tê đang rạch rịch, nhưng nơi nào cũng cho hay :” Chưa báo cáo cho Liên Lạc được, đợi khi thật chắc mới loan báo”.

Nay được thư và hình ảnh Trường gửi về Liên Lạc, thiệt là quý.

Cám ơn Trường đã lo củi lửa cho Liên Lạc khỏi tàn lụi.

Sẽ gửi báo Liên Lạc, kể từ số này (#32) đến 9 Trường như danh sách mới được yêu cầu (ngoài hơn 30 độc giả khác trong vùng Texas đã đọc Liên Lạc từ lâu)

Khi gửi hình, xin ghi rõ tên họ các Trường trong hình hoặc nhiều quá thì ghi rõ đơn vị, thời gian, địa điểm.

Hình đề nghị đăng vào bìa Liên Lạc mùa Thu này không thực hiện được, lý do : Bảy Chí-Linh chỉ có 6 Sói mà đứng phía sau có đến 7 trường. Như vậy là lạm phát Trường, trong khi ở đâu cũng than . . . thiếu (hụt) Trường.

Xin cảm thông vậy và chỉ đăng hình vào bên trong nếu có bài tường thuật sinh hoạt đơn vị, vì xin nhắc lại : Đất Liên Lạc hẹp lắm và rất đắt, đắt hơn cả đất của Tòa Bạch Ốc nữa.

Chúc Liên đoàn Diên Hồng mạnh tiến.

☉ Tr. Trần Thường (Toronto).

. . . “Xừ Lai” tin với mình là cả mấy năm nay, chẳng nhận được tờ Liên Lạc nào, dù Lai biết rằng kỳ báo nào anh Thoại cũng có gửi cho Lai, kể từ khi bắt được liên lạc với Lai. Cả anh Đông cũng vậy (không nhận được Liên Lạc, không rõ tại Saigon và các nơi khác ra sao, chứ ở Huế thì Lai + Đông đề nghị với anh Thoại đừng gửi Liên Lạc về nữa, tốn tiền tem, phí của đời. Riêng tôi, hể Liên Lạc có bài nào dính dáng đến tề Đ.L. thì tôi photoc. trang báo đó gửi kèm theo bao thư nhỏ là Lai nhận được. Mình có ông cháu gọi bằng Chú từ Mỹ qua thăm chơi một tuần, rồi đi Montreal thăm gia đình Vân Hương (con gái của Đ.L.) là người đồng làng với anh Thoại và cũng là bà con với anh Thoại. Mr. Bá là anh ruột Mme Đoàn Lai, thế nào cũng liên lạc với Anh Thoại và vợ chồng Lộc. Xừ Lộc này (chồng của V.H.) cũng là cựu H.Đ. và đọc Liên Lạc đều đều.

Tôi gửi đến Anh tờ “Thép Súng” phát hành ngày 19/6/99 để Anh Chị đọc cho vui (xin qua 14 giòng). Tôi biết rõ, ngày Quân Lực thì chỉ có các cựu quân nhân còn tưởng nhớ, chứ bên dân sự thì có một số người không ưa. Trong lễ thượng kỳ vừa qua, chúng tôi thuê được chiếc máy bay nhỏ mang quốc kỳ V.N.C.H. (cờ vàng ba sọc đỏ) bay quanh Toronto trong thời gian hành lễ, đã có tiếng vang tốt trong cộng đồng V.N., Khoe với Anh Chị Thoại một điểm để anh chị đừng cười. Công tác của tôi và anh em C.Q.N. rồi cũng chẳng nên cơm cháo gì, nhưng phần tôi, được vui về với tuổi già đang bệnh hoạn, có việc đi vào đi ra, có cơ để tự được đối mình rằng mình còn có ích cho C.Q.N.

Xin tạm ngưng, chúc . . .

Liên Lạc : Đúng như anh Thường nói, Xừ Bá có gọi điện thoại cho Ngựa tôi. Sau đó chú Lộc (dân Bạch Đằng của Huế ngày trước) có mời Ngựa tôi đến nhà “xực” một bữa ăn Huế tuyệt vời, nào bánh canh, bánh bèo Ngự bình, bánh ướt tôm chấy, gỏi Huế, kèm với rượu chát đỏ. Hăng say xông pha mấy món đầu, sau đó còn thêm mấy món dọn lên, đành nhìn và xin hẹn lần sau sẽ tái ngộ.

Cũng như Tr. Tôn Thất Đông, có biên thư qua, dặn đừng gửi Liên Lạc về nữa, vì rất khó nhận, uống cước phí. Cũng có dịp nhận báo Liên Lạc in lại (photocopie) bên này, chuyển tay nhau mà đọc cũng thích thú lắm..

Đọc tờ Thép Súng anh Thường gửi tặng, mới thấy lực lượng C.Q.N. vùng Toronto quá mạnh, trong đó có ông Cố vấn họ Trần rất được hội viên C.Q.N. ái-mộ. Cám ơn anh Thường lắm.

Trong dịp hội ngộ với Xừ Bá, ngồi nhắc lại những người và cảnh vật “Ngoạo dàn xay” ngày xưa, ôi kỷ niệm một thời, làm rằng mà quên được, mặc dù Ngựa tui thuộc thể hệ đàn em xa lắc xa lơ !

Mong anh Thường được ổn định sức khỏe để còn vui dài dài với anh em.

☉ Cô Năm xóm chuối (Merkel, TX).

. . . phải thành thật xin lỗi Trường về “vụ lặn” kỹ của Cô Năm. Xin thưa với Trường :

đầu tháng 4/99 khi đi Nhật về có nhận được Email của Trường và cả Cô Sáu nữa, nhưng phải đánh bài lơ là vì như sau (xin tả oán) :

Bà thư ký của Lang Tây đang làm việc ngon trớn gần 10 năm, quen công quen việc, thuộc tên và gia phả bệnh nhân như gia phả nhà mình, dùng một cái đệ đơn xin nghỉ việc bởi lý do : ông chồng được thăng chức, lương nhiều rồi không cần đi làm nữa (thế có sượng không ?). Thế là Năm ta lại phải gồng mình lên gánh vác việc sở. Cái Bà thư ký mới này mặt mũi thì coi được mà sao cái đầu nó tối thế (lướt qua 3 giòng) . . . Nghe tiếng gọi của Trường mà không dám nhúc nhích giả bộ nín khe để khỏi bị nghe . . .

Lại nữa, cô con gái thứ hai, sau 7 năm quen biết với cậu bạn cùng lớp ở trường Nha tại U.C.L.A. (gốc hồng mao) nhất định đòi làm đám hỏi trước khi cháu dọn sang Cali làm việc. Cháu cũng đã lớn rồi 28 tuổi Mỹ, 29 tuổi Tây và 30 tuổi ta, nay cháu học xong nên phải đi làm, cháu chuyên về bệnh nướu răng, vậy các Bác có ai cần, xin đến cháu (hì . . . hì . . .)

Bà Mẹ không thích lấp “véc bờ” để nói chuyện với con rể tương lai, song ở xứ này thì con bảo sao ta phải nghe vậy, nên mới có chuyện “date” 7 năm. Mẹ câu giờ . . . (qua 1 giòng, vì không hiểu rõ ý) thế là phải lo sắp xếp vừa tổ chức đám hỏi cho cháu, vừa làm lễ ra trường trong một cuối tuần để họ nhà trai chỉ phải bay sang một lần.

Thế cũng xong. Đó , tả oán như vậy Trường thương chưa hay phải nhờ đến chị Vy bênh vực. Trong Liên Lạc số 31 thấy Trường trả lời Cô Sáu, Năm ta nhột quá, bèn có thư sang để “tạ tội” và hứa với Trường là sẽ có bài trong tương lai. Hy vọng Trường sẽ hài lòng. Kính lời thăm Chị Vy, thân chúc Anh Chị nhiều sức khỏe, nếu Trường cần thuốc bổ gì cho cứng gân cứng cốt để còn vác “Ngà” xin cho biết.

(xin kèm theo cái chèque, phụ với Tr, N.Đ.Dzien như lời nhắn trong Lien Lạc).

Liên Lạc : *Đọc tờ “Sở” điều trần mọi việc, thấy nên “giám khinh” để đương sự có thời gian điều chỉnh nội tình. Chị Vy có xem “tờ sở”, Người phán rằng : Ừ, có con gái mệt thiệt ! mà con gái*

học giỏi bằng cấp lớn lại càng mệt hơn, có nơi nào xứng đôi vừa lứa tới “ruốc” thì mừng hú vía, miễn là tụi nó thương nhau là được; qua đây rồi thì Tây, Ta chi cũng đặng, câu nệ chi chuyện nó cho thêm mệt !” Tư tưởng tiến bộ lắm !.

Còn lời hứa gửi bài cho Liên Lạc thì nhớ lấy đó, chữ “gửi bài trong tương lai” sao mà mơ hồ quá ! tháng sau, năm sau, hay chờ khi Liên Lạc sập tiệm thì đăng “cáo phó” cũng là tương lai vậy !

Số báo Liên Lạc vừa rồi, có 2 vị trong Làng Tân Hương bị phát hoàn vì thay địa chỉ mà không thông báo.

Đã chuyển ngay chi phiếu giúp Tr. N.Đ.Dzien qua Cụ Lý Làng Bách Hợp, cũng trong tháng 7/99 này, Ngựa có qua thăm Tr. Dzien, đã rời bệnh viện, nói và thở hơi khó khăn, ăn sữa bột qua ống nhựa chuyển vào thực quản. Thê thăm lắm.

Xin gửi lời thăm Cụ Trường Xóm Chuối, hỏi giúp là tại sao đã 10 năm Xóm không thêm nhân số mà lác đác dân trong xóm xách va-li đi chơi chỗ khác vậy ?

Nhắc đến chuyện “vác ngà voi” mới giật mình. Tưởng chắc là sang năm, năm 2000 sẽ có Trại Thăng Tiến 7 ở Houston (TX) thì Ngựa này được buông giây cương như Đại Hội HĐTN, TT6 đã hứa, sẽ được về vườn ru cháu. Trông chờ mãi,

Trông Trời, trông đất, trông mây

Trông mưa, trông gió, trông ngày, trông đêm !

Té ra TT7 phải dời lại năm 2002 lận. Buồn ghê gớm ! Tuy nhiên thuốc thang thì chưa cần đến, nhưng cần đôn đốc Làng Tân Hương phát cờ đánh trống cho xứng đáng danh tiếng của Làng với độc giả Liên Lạc.

☀ **Tr. Trần Văn Thao (Vermont).**

Tôi vui mừng nhận được báo Liên Lạc đầu năm. Mọi sự vẫn tưng bừng vui vẻ như xưa làm tôi cũng được vui lây. Vui riêng của tôi là : những dòng Trường viết riêng cho tôi về : 1- Tình riêng, 2- Bài vở, 3- Lịch sử H.Đ.V.N. đang dở dang v.v...

Đã 50 năm nay, tình gắn bó của chúng ta lúc nào cũng khăng khít, dù rằng Trường đang

Tiến mà tôi thì mỗi ngày một lùi lại. Tuổi tác đã làm con người thoái hóa, đành vậy ! Tôi đã cố gắng để viết nhưng chẳng được bao nhiêu. Thì giờ đã phí đi mất toi mà không sao vượt vát được. Việc “Đào ký ức viết lịch sử H.Đ.V.N.” là do chính tôi tự nguyện, nên tôi vẫn tiếp tục, có điều không tiến là bao, nhưng những thứ tôi nhật hạnh được cũng khá nhiều, sau này sẽ giúp thêm ký ức cho những ai trùng tu nó lại. Còn bài vở thì tôi thấy đầu óc tôi nhiều phần lạc hậu rồi. Từ đầu năm 1999 đến nay tôi không còn tài gì viết được một bài chín chắn. Thượng đế cho có bấy nhiêu, thì đành chịu vậy.

Tôi sẽ soạn lại những tài liệu tôi đã tìm kiếm được và của riêng tôi, để những tài liệu ấy thay cho lời thỉnh cầu của tôi với T. Vĩnh Đào tri kỷ và cộng tác vào công việc chung này, tôi xin kể có Trưởng Phạm Quang Lộc, ngoài ra thì những Trưởng viết tài liệu cho chẳng có là bao.

Chạy loạn, đánh rơi hết khi vượt biển mất rồi. (xin qua 8 giòng về tài liệu và thư gửi Cụ Tuấn bị trả lui).

Sau thư này, Thoại đừng gửi gì cho tôi, vì nay mai tôi cũng sắp thay địa chỉ.

Thân mến chúc . . . ,

Liên Lạc : *Vừa nhận thêm thư của Anh, cho hay địa chỉ mới, em đã thông báo địa chỉ mới ở số này, hy vọng thập phương đều biết.*

Nếu thuận tiện, anh Cáo Đổ Mặt sẽ lái xe cho anh em Trưởng Niên Ottawa-Montreal lên mừng Tân -gia Anh.

Lên Calgary nghe anh Nguyễn Xuân Linh nói là các HLV Thanh niên có họp nhau ở Ca-Li vào những ngày 18, 19 và 20 /99, có anh Nguyễn Gia Bảo tham dự cùng với chừng 50 anh chị em khác.

Với tuổi hạc của Anh, Anh có quyền nghỉ ngơi, nhưng anh lại muốn “làm thêm”, anh bắt chước Cụ Phan Khôi ngày xưa :

“Tiếc tài gần chạng vạng,

Nắng được thì cứ nắng.

Nhưng anh Thao ơi, thưa thiệt với Anh, anh nên dưỡng tâm trí cho khỏe, thị lực của Anh cũng đã bị giải phẫu, nếu đọc hay viết nhiều e có hại cho sức khỏe của anh.

Đọc lại mấy lần, lối xưng hô “Trưởng, trưởng, tôi , tôi trong thư làm em bâng khuâng lắm, hay là anh không còn xem Thoại ngày xưa là đứa em của Anh nữa !

Em xin lập lại câu Anh viết : “Thượng-đế cho có bấy nhiêu thì đành chịu vậy” Cái “bấy nhiêu” của Anh có thì cũng quá đủ rồi anh Thao ơi.

Xin chúc Anh được sức khỏe và tâm trí an lành.

☉ **Tr. Đỗ Văn Phúc (Austin TX)**

Anh thấy đó, em bận quá sức : vừa lo việc sở, việc công đồng, việc Hội, việc nhà .. lại còn học cho xong cái bằng MS. Vì thế, hứa với Anh Thoại mãi mà chưa tổ chức được Hưởng Đạo Austin. Em có nhận được thư Tr. Nguyễn Đức Phúc mà cũng chưa hồi âm được, chắc Anh mong lắm.

Vừa rồi em hưởng dẫn phái đoàn Việt Nam đi Washington D.C. đấu tranh nhân quyền, cũng học được nhiều điều hay. Em có gặp Tr. Võ Thành Nhân, mà vì nghị trình quá bận nên anh em chẳng có dịp hàn huyên nhiều. Em có gặp Nguyễn Cao Bình (BTC / TT7) có bàn bạc vài chuyện hay.

Hội Ái hữu Quảng-Trị sẽ ra mắt một tập kỷ yếu, có lẽ sẽ mời anh đóng góp. Nếu anh chưa được Ban Biên tập mời , cho em hay, em sẽ nhắc họ.

Vài hàng

(Điện thư ngày 27-6-99) Thưa Anh Thoại, sự thật thì em bận lắm, nhưng Anh bảo em không có thì giờ đọc báo Liên Lạc là “oan” cho em quá.

Báo Liên Lạc là tờ báo tình nghĩa, là món ăn rất quý báu. Đọc lại để nhớ anh em, nhớ Phong trào, nhớ những sinh hoạt ngày xưa mà trong đó có chính mình .

Chúc Anh Thoại . . .

Liên Lạc : *Hỡi con người đa đoan . Đọc báo, theo dõi tin tức thấy chú Phúc nhỏ bé ngày xưa ở Quảng Trị, ngày nay thật sự đã trưởng thành, đã thành danh. Anh Thoại vui lắm. Đọc các bài báo Phúc gửi, nhất là bài trưởng viết trong US. Viet-Times về nhân quyền.*

Tr. Võ Thành Nhân cũng xông xáo lắm. Hè vừa rồi nghe tin qua Montreal, nhằm lúc anh Thoại dọt qua Virginia nên không gặp nhau.

Còn Hội Ái-hữu Quảng-Trị sắp phát hành kỷ yếu, mình chưa được tin chi. Nếu cần góp bài thì mình cũng thi hành phận sự như ai vậy.

Nếu Phúc đã nhận thư Cụ Phúc, vị Đạo-Trưởng Ái Tử mà ngày xưa có cô con gái đẹp mà Phúc hay lãng xãng tìm cơ đến châu . . . Anh Đạo-Trưởng, thì Phúc ơi, nên trả lời thư ngay cho Cụ Phúc vui, vì đạo này Cụ Đạo tuổi hạc đã cao, nhận được thư Phúc nhắc lại tình anh em ngày xưa, chắc Cụ vui lắm, thọ thêm năm bảy tuổi nữa.

Chúc Phúc được sức khỏe tốt để tiếp tục sứ mạng khó khăn đang chờ đợi, gia đình an vui và, đừng quên Liên Lạc . ☀

Sổ Hàng

1. Tr. Tôn-Thất Quỳnh-Tiêu	20 Mỹ-kim
2. Tr. Nguyễn Đức-Tùng	100
3. Tr. Lương Ngọc-Lan	20
4. Tr. Mã Thị-Hoa	30
5. Tr. Nguyễn Minh-Thế	20
6. Tr. Nguyễn Tâm-Tú	50
7. Tr. Nguyễn Văn-Hân	100
8. Tr. Mai-Hoa	20
9. Tr. Nguyễn Đức Chánh	40
10. Tr. Sói Con Đã Già	20 Gia-kim
11. Tr. Nguyễn Tấn-Hồng	20
12. Tr. Nguyễn Thành-Cung	50
13. Tr. Đào Trọng-Cần	20
14. Tr. Ngô Anh-Dũng	200
15. Tr. Đào-trọng-Cường	100
16. Tr. Lê-Văn-Lệ	50 Úc-kim

Thủ-quỹ khóa số Thu Liên-lạc số 32 ngày 15/8/99.
Liên-lạc xin chân thành cảm ơn các Trưởng và Thân hữu đã
gom củi lửa để cho cuộc vui được kéo dài.

Một Chuyến Đi

Mùa hè năm nay, Ngựa tôi thực hiện một chuyến viễn-du, bắt đầu từ Thủ-đô Hoa-Thạnh-Đốn, ở lại 5 ngày để tham-dự Đại-hội CSV/QGHC, được các đồng môn suy-cử là Niên-Trưởng (đã là Hưởng-đạo Trưởng-niên rồi, nay lại thêm Sinh-viên Niên-trưởng). Nơi đây có dịp gặp Tr. Nguyễn-Quốc-Khải, Tr. Huỳnh-Thành-Hùng, Tr. Nguyễn-Minh-Triết, nhưng vì đông đúc quá (670 người lận) nên không nói chi nhiều được.

Rời Thủ-đô Hoa-kỳ, bay về Calgary. Nơi đây sinh hoạt với Thiểu-đoàn, họp với Phụ-huynh và Huynh-trưởng. Vẫn Tr. Nguyễn-Xuân-Linh diễm đạm và chí tình, vẫn Tr. Nguyễn-Trọng-Quỳnh với đồng-phục chỉnh tề, với cờ của Liên-đoàn và không thiếu tiếng xúp-lê khi tập-hợp đoàn-sinh. Trong dịp ghé Calgary lần này, Ngựa tôi đã có đến 5 lần gặp gỡ và ăn nhậu với Tr. Linh, 2 lần với Tr. Quỳnh, 1 lần với Trưởng Xóm Phan-Thu, 1 lần với Akéla Mai-hoa và 2 lần với Tr. Ngô-Anh-Dũng, vị Liên-đoàn-trưởng tiên-khởi của Calgary, nay "tự cho" là đã già, nhưng rất chí tình và xin tạm thời "gác kiếm".

Rời Calgary, đến Seattle. Trước tiên điện thoại tiếp xúc với Tr. Phạm-Đình-Thụy, hàn huyên một hồi, nhưng Ngựa đến đột ngột, lại nhằm ngày anh em đi làm, nên không gặp chung nhau được. Tiếp đến nói chuyện với Tr. Nguyễn-văn-Phúc, (Trưởng Xóm Seattle), gọi giây nói hàn huyên khá lâu với Tr. Phạm-Quang-Lộc, xin lỗi vì không có phương tiện đến thăm, và sau cùng "vớ" được Tr. Nguyễn-Văn-Thứ. Từ khách-sạn, Thứ chở xe đến thăm Tr. Nguyễn-Đức-Dziên, Dziên vẫn còn yếu, chỉ dùng sữa và chất bổ dứa vào thực quán bằng ống nhựa, Ngựa trao quà của Calgary do Tr. Quỳnh, Tr. Linh, Tr. Mai-Hoa và một người ẩn danh gửi tặng. Tr. Dziên nhờ Ngựa trao tặng 2 băng cassette nhạc sinh-hoạt HD cho Tr. Quỳnh và Linh, 2 tập thơ "Nhỏ quá đi thôi" tặng Mai-Hoa và người ẩn danh, và đọc một bài thơ "Bóng Mờ" nhờ Liên-lạc đăng để gửi các Trưởng và ân-nhân đã nghĩ đến Dziên. và Dziên có tặng Ngựa một con ngựa sừng.

Rời nhà Tr. Dziên, đến thăm Nhà Thơ Tuấn-Việt, người đã rất ân-cần với Liên-lạc gần 10 năm nay. Tối đó, đi ngao du, ăn uống với chú Thứ (rất lành mạnh), cảm ơn Thứ nhiều.

Trạm chót là qua Vancouver, tìm gặp Sói cũ Vũ-Minh-Ngọc, em út của các Trưởng Ninh và Đáp ngày xưa. Anh em gặp nhau nói chớ xa lạ, vui mừng vô kể, dù trước đó Ngọc đã qua lại Montréal nhiều lần.

Về đến nhà mệt quá, nhìn đồng thú tử, sợ xanh mặt (gần một tháng vắng nhà), phải lo cho xong tờ Liên-lạc cho đúng hạn kỳ, may nhờ có Anh Cáo Đỏ Mặt xằng tay áo ra tay cứu giúp, vậy xin sơ lược kính trình Xóm Làng được biết.

Tại Calgary, ngày 10/7/99 Ngựa CK chụp hình chung với Thiếu-đoàn Calgary, sau một buổi sinh hoạt.
 Ngồi : Thiếu-Đoàn 217. Hàng đứng : Phụ-huynh, Ngựa CK.(giữa) Tr. Linh và Tr. Quỳnh mặc đồng-phục.

Ngày 12/7/99, Seattle :
 tại tư-thất nhà thơ T.V.
 Ngồi giữa : A. Tuấn-Việt
 Bên phải : C. Tuấn-việt
 Phía trái ; Ngựa C.K.

Bóng Mờ

Kính mẫn tặng các Ân-nhân

Tôi thích làm một bóng mờ
 Để cho li đó, hững hờ với ta
 Tôi thích là những đoá hoa
 Một thời ong bướm trời xa cuộc đời
 Tôi thích làm khách không mời
 Họp tan thoáng chốc, vun lời tình si
 Tôi thích làm kẻ sai đi
 Đem nguồn vui khắp..... chẳng gì cho ta
 Vì rằng

Đời là một bài ca

Nguyễn-Đức-Dziên (Chồn Chấm ló)
 Những ngày liệt giường : Seattle tháng 7/99.

Viếng thăm Tr. Nguyễn Đức Dziên tại nhà ngày 12/7/99
 Kể từ trái qua : Thoại, Dziên, Chi (ái nữ Tr. Dziên) và Thư.

Vài nét về

Làng Hương-Đạo Trường-niên OAKLAND , Bắc California.

Huyền Tuấn

Anh em HĐTĐ Oakland nguyên sống rải rác khắp Hoa kỳ sau biến cố 30-4-75. Một số ít đến định cư sớm hơn nơi vùng đất mới. Đa số bị kẹt lại, bị tù trong các trại tập trung rồi vượt biên đến được lục địa này. Có người may mắn, có người mất tất cả, kể cả người bạn đời và con cái. Định mệnh sui khiến họ quy tụ về Vùng Vịnh San Francisco định cư lập nghiệp.

Buổi sơ giao họ gặp nhau, hàn huyên nhắc lại những kỷ niệm xa xưa trước 1975 ở Saigon. Họ nhận ra nhau : bốn tráng sinh thuộc tráng đoàn Bạch-đăng (đạo Hoa-lư, trưởng Trần-Trung-Ru làm tráng trưởng) cùng sống ở Oakland đã nhập với trưởng Nguyễn-văn-Hiệp (cựu tráng sinh Bạch-đăng trước khi là Đạo-trưởng đạo Thủ-đô) và Sóc Lý-luận Trần Anh-Tuấn (cựu toáng-sinh toán tráng độc-lập Sông

Hồng do trưởng Nguyễn văn-Đích làm toán-trưởng) kết tụ làm hạt nhân, lập ra Làng HĐTĐ Oakland nhân dịp Tết-Niên năm 1995.

Họ gặp gỡ nhau thường-xuyên, dần dà có cả các nội-tướng tham dự. Rồi nhóm hạt nhân đón nhận thêm nhiều anh em đã có thời mặc quần áo Hương-đạo, và một số thân hữu thấy vui cũng đòi vào . . . ăn ké. Nhân số của Làng hiện nay đã trên 40 người thuộc các Hội HĐ Nam, Nữ và HĐ Pháp (Eclaireurs de France) trước 1975. Làng HĐTĐ hiện có hai cựu Đạo-trưởng , một cựu Ấu-trưởng và một cựu Toán-trưởng ngành Tráng..

Tuy danh xưng là HĐTĐ Oakland, trong thực tế, anh chị em sống rải rác khắp vùng Vịnh San Francisco tại các thành phố Alameda, Berkeley, Oakland, San Leandro, Hayward, Pinole, Santa Clara, San Jose, Có người ở tận Stockton.

Làng HĐTĐ Oakland giữ sinh hoạt định kỳ hai tháng gặp nhau một lần. Các cuộc họp được tổ chức lần lượt tại các nhà thành viên. Cuộc họp mặt nào cũng kết thúc bằng màn ăn uống do các nội tướng góp mỗi nhà một món thuần túy quê hương, kể cả món chay. Trong những dịp họp mặt, Làng HĐTĐ

Hình 1 : Làng HĐTĐ Oakland và thân hữu trong kỳ họp thường kỳ tháng 5/99.

Hàng đầu, từ trái : Chị Nga (Tuấn), C. Thu-Hương (Huy), C. Loan-Anh (Năng), C. Minh-Thuận với A. Tình đang nằm trong lòng, C. Lê và AC. Phan-Quang-Tuệ.

Hàng giữa, từ trái : C. Mạnh, C. Tâm, C. Tố-lan, C. Nhu (Tuấn), A. Lân, AC. Việt, A. Tuấn (Nguyễn), A. Tâm và AC. Huyền.

Hàng trên, từ trái : A. Tuấn (Trần), A. Thông, A. Mạnh, A. Huy, A. Lê và A. Hiệp.

Hình 2 :

Làng HĐTĐ Oakland tham dự Trại Thăng-Tiến VI (27-6 đến 02-7-98).

Hình chụp một số Trưởng của Làng trước cổng chính Trại , Từ trái sang : các cặp Tỉnh-Thuận, Hiệp-Lan, Giản-Dậu, anh Tuấn, Huyền-Phượng và anh Lẽ.

Oakland cũng đón nhận nhiều Trưởng kỳ cựu của HĐVN tới sinh hoạt với Làng như Trưởng Mai-Liệu, Trần Bạch-Bích ở Fresno, Trưởng Hà-Dzũng , các Trưởng Nguyễn-dình-Tuấn, Nguyễn Tuyên-Thùy, Lê Thanh-Bình ... từ San Jose, đặc biệt có cả những trưởng từ xa như trưởng Nghiêm Văn-Thạch từ Pháp, trưởng Nguyễn Quốc-Khải từ Maryland.

Làng đã tổ chức nhiều cuộc cắm trại riêng tại các công- viên trong tiểu bang California. Thỉnh thoảng Làng tổ chức những trại lớn theo phương châm VUI, RẼ, KHỎE (sống chung một mái nhà, ăn uống chung, đi xe chung), như 3 ngày ở Reno và Lake Tahoe hồi tháng 11 năm 1997, 2 ngày ở Yosemite

National Park hồi tháng 8 năm 1998. Làng cũng luôn luôn tham dự vào những sinh hoạt chung của Phong trào HĐVN tại hải ngoại như trại Cát Vàng I ở Ed Levin Park, California trong hai ngày (từ 13 đến 14 tháng 9 năm 1997, Thăng-Tiến VI ở Lake Fairfax Park Virginia trong 6 ngày (từ 27-6 đến 2-7-98). Và mới đây nhất, Làng HĐTĐ Oakland đã tham dự trại Cát Vàng II trong 3 ngày từ 30-7 đến 01-8-1999).

Anh chị em Làng HĐTĐ Oakland lúc nào cũng tích cực trong các trại họp bạn. Trong Thăng Tiến VI, Làng đã tổ chức triển lãm, mở xưởng chuyên môn, và phát hành 2 quyển sách. Trong trại Cát Vàng II, Làng đã tham dự với nhân số đông đảo, khoảng 20

Hình 3 : Thành viên Làng HĐTĐ Oakland rất tích cực trong các sinh hoạt Cộng-đồng.

Từ trái : A. Tuấn (Nguyễn) Chủ-tịch Cộng đồng Người Việt tại San Francisco, A. Tâm cựu Sói Quốc-Tử-Giám Hà-nội, A. Tuấn (Trần) Chủ tịch Hội Người Việt Vùng Vịnh, và A. Hiệp trại-trưởng Trại Cát Vàng II (30/7 đến 01/8/1999).

trại viên, trong đó một thành viên của Làng : trưởng Nguyễn-Văn-Hiệp làm Trại-trưởng. Trại-trưởng Danh-dự của Cát Vàng II là Trưởng Mai-Liệu.

Ngoài xã-hội, tinh thần HĐ cũng khiến các trưởng rất tích cực trong các sinh hoạt cộng đồng nơi mình sinh sống. Trưởng Trần Anh-Tuấn là đương kim Chủ-tịch Hội Người Việt Vùng Vịnh Đông (East Bay Vietnamese Association, Inc.), tại Oakland, Trưởng Nguyễn Như-Tuấn là đương kim Chủ tịch Hội Cộng-đồng Việt tại San Francisco, Trưởng Lê-

Minh-Thuận là đương kim Hiệu-trưởng trường Việt-ngữ Saint Mary tại Oakland....

Thành viên của Làng HĐTN Oakland liên lạc với nhau hầu như trên căn bản hàng ngày. Họ chia sẻ với nhau những ấm lạnh của đời sống nơi đất khách quê người. Một món giả cây làm xong, một món nộm rau muống đậm đà, những quả sầu riêng ngon ngọt, ... đều được họ gọi nhau lại cùng hưởng. Người nọ chăm lo đến đời sống của người kia. Nơi nọ có công việc tốt, nơi kia có cách vay tiền mua nhà, ... đều là những cơ hội họ giúp đỡ nhau tận tình.

Hình 4 ..Làng HĐTN và Trại Cát Vàng II : Bảy cặp hạt nhân của Làng họp ngày 24/7 để sửa soạn dự Trại.

Hàng ngồi từ trái sang: C. Phượng (Huỳnh) C. Bản (Triệu), C. Nhu (Tuấn), C. Tố-Lan (Hiệp), C. Loan-Anh (Năng), C. Tâm và C. Thuận (Tinh).

Hàng đứng từ trái sang là các Anh : Tuấn, Hiệp, Huỳnh, Tâm, Tinh, Năng và Triệu

Làng HĐTN Oakland chưa dựng nên các chức sắc để quản trị, mà mỗi người tùy theo khả năng và phương tiện tự đứng ra gánh vác việc Làng.

Nhìn lại sinh hoạt của Làng trong mấy năm qua, người ta phải nhận thấy còn một số vấn đề lớn chưa giải quyết được. Chúng tôi xin ghi ra đây để quý Trưởng các Xóm Làng HĐTN khác góp ý hoặc rút kinh nghiệm. Thứ nhất là thiếu sự tham dự của thế hệ sau. Anh chị em của Làng HĐTN Oakland cũng đã có ý đem các cháu vào các sinh hoạt của Làng, nhưng phần này chưa đạt được kết quả bao nhiêu so với lòng mong mỏi. Dĩ nhiên là tất cả các cháu đều nói và viết được tiếng Việt. Các cháu đều chăm ngoan, học giỏi, không hề vướng mắc vào những tệ nạn xã hội. Nhưng đối với các sinh hoạt của Làng, các cháu có thái độ "kính nhi viễn chi". Thứ đến,

thành viên của Làng chưa hỗ trợ được nhau trong những sinh hoạt ngoài đời như ý muốn. Có thể nói mạnh ai người ấy sống, chứ sự tiếp tay, ủng hộ, hay nâng đỡ cụ thể hay chỉ đơn thuần tinh thần vẫn chưa được tích cực lắm. Vẫn biết mỗi người một ngành nghề chuyên môn, nhưng cũng có những việc nếu một cá nhân xướng xuất mà được cả Làng tiếp tay thì cá nhân nào cũng sẽ gặt hái được nhiều thành công và kết quả tốt hơn. Đó là điều mà người Hoa-kỳ gọi là win-win situation ! Mong lắm thay !

Tuy vậy, với tinh thần xây đắp trong quá khứ từ Việt-nam và đặc biệt trong bốn năm nay nơi đất lành chim đậu Bắc California, Làng HĐTN Oakland là một trong những Làng có sinh hoạt thường xuyên, nơi đó mỗi cá nhân thể hiện được lý tưởng sống mạnh, sống vui và sống hữu ích cho xã hội.

Huỳnh Tuấn

Oakland, tháng 7 năm 1999

Sói Ta Sói Người

Akela Nguyễn Đức Tùng

Lúc còn nhỏ ở Việt-nam tôi có đi Hướng-đạo từ sói con cho đến lớn và làm Trưởng ngành Ấu một thời gian ngắn. Sau khi rời khỏi Việt-nam tưởng sẽ không bao giờ còn mặc đồng phục HĐ trở lại, ai ngờ “con tầm đến chết vẫn còn vương to”. Khi có ý định sinh hoạt chính thức trở lại tôi có ghi danh một lớp huấn luyện căn bản Trưởng ngành Ấu của HĐ Hoa-kỳ. Lớp học ngắn nhưng vô cùng bổ ích thú vị. Tôi nhận thức ra ngay có một số khác biệt trong sinh hoạt ngành Ấu ở VN và ở Hoa kỳ. Tôi có hỏi ý kiến một số huynh trưởng đang sinh hoạt để tìm xem HĐVN ở hải ngoại có những đề-cương, hướng dẫn gì nhất là phải được cải cách cho phù hợp nơi xứ người cho những Trưởng lập Ấu-đoàn hay không? Tôi muốn biết nên giữ những gì và cần giảm bỏ những gì. Tôi không tìm được cách trả lời. Tôi tự dò dẫm sinh hoạt trong hai năm và nay muốn san sẻ ý kiến của mình với với những ai có cùng lẩn cấn đó, may ra bài viết sẽ hữu dụng được phần nào.

Ở Việt-nam Ấu-đoàn còn gọi là Bầy có khoảng 20 đến 32 em và chia sói con ra làm 4 Đàn (đặt tên là trắng, xám, đen, nâu) để sinh hoạt. Đầu Đàn thường là một em lớp bốn, lớp năm đã sinh hoạt lâu dài, Thứ Đàn (lúc sắp hàng đứng cuối đàn) là một em giỏi hạng nhì và thường lớn hạng nhì trong Đàn. Tóm lại một đàn sói VN có đủ tuổi từ 6-7 đến 10-11. Đàn ở Bầy cũng tương tự Đội (patrol) ở Thiếu-đoàn. Cách tổ chức này có ưu-điểm là khi sinh hoạt, chạy, chào, hô tập hợp các đầu đàn rất lớn này có thể hướng dẫn các sói nhỏ hơn trong Đàn thực hiện dễ dàng. Các sói đầu đàn còn có thể dạy chuyên môn HĐ cho các sói mới. Tuy nhiên khi có chút quyền hạn thì lắm khi anh đầu đàn lớp năm này tưởng mình đã là Trưởng rồi. Đó là chưa kể anh đầu đàn này có thể bị phân giờ huấn luyện cho sói mới mà chậm đi phần thăng tiến chuyên môn của mình.

Ngoài ra, việc huấn luyện chuyên môn (advancement) chung cho đơn vị đàn hoặc toàn bầy đủ mọi lứa tuổi đủ mọi trình độ cùng một lúc có thể làm em mới không theo kịp hoặc em có thâm niên

mất hứng thú. Tôi còn nhớ lúc là Sói đã lớn tôi rầu nhất là phải nghe lại Truyện Mowgli hoặc phải làm lại nút dây hàng tuần vì lúc nào Bầy cũng có sói mới cần huấn luyện. Ở Hoa kỳ, Ấu-đoàn (Pack) với số lượng đoàn sinh rất lớn, nơi tôi sống có một pack lên đến 150 em. Pack (Bầy) chia làm 3 đàn (dens) tùy theo tuổi: Tiger Cub den (học lớp một), Cub Scout den (học lớp 2 và 3) và Webelos den (học lớp 4 và 5), thật ra có thể châm chước chút đỉnh tùy theo tuổi. Mỗi den có trưởng riêng của mình để trực tiếp trông coi về chuyên môn và sinh hoạt. Mỗi sói con loại Tiger Cub cần có một người lớn, thường là Cha Mẹ ngồi chung trong suốt buổi họp. Cách tổ chức này có ưu-điểm là việc dạy chuyên môn HĐ thực hiện dễ dàng trôi chảy hơn, vì các em cùng một lứa tuổi.. Trẻ em lớp 1 và lớp 5 khác nhau xa lắm. Sách chuyên môn ngành Ấu Hoa kỳ soạn chi tiết và nhiều kiến thức bổ ích; sách được soạn thảo và tu chính thường xuyên bởi những nhà chuyên môn ngành nghề. Nếu đi HĐ để có được một khả năng sống còn và vươn lên (survival skills) khi lớn lên, thì tôi nghĩ phải dùng sách của HĐ bản địa mới thực tế. Sách chuyên môn HĐ của VN trước 1975 nếu còn dùng ngay cả ở VN giờ này cũng cần được tu chính nhiều lắm. Trẻ em ở Hoa kỳ va chạm những thực tế như nạn bắt cóc, những tra tấn trẻ em về thể lực tinh thần hay tình dục, những cám dỗ của hút xách rượu chè, những áp lực của bạn bè xấu tính (peer pressure), sách HĐ Hoa kỳ dạy dỗ nhiều về những vấn đề này, như thế cũng dễ hiểu thôi vì cơ hội cho trẻ em dùng được nút ghề đơn quanh người (bowline) trong cuộc đời không nhiều bằng sự va chạm hàng ngày những vấn đề xã hội nêu trên. Tôi cũng đề nghị đăng cấp chuyên hiệu phải theo hệ thống Hoa kỳ, vì được công nhận rộng rãi. Nếu một em sói VN vào lớp học ở đây mà khoe với bạn HĐ trong trường rằng “tao được hai sao (hệ thống VN)” thì bạn bè không biết là cái gì mà chúc mừng cho em sói VN này hãnh diện, nhưng nói đến Eagle Scout thì từ Tổng thống Mỹ đến Quốc hội Mỹ cho đến các Đại học ở Mỹ đều biết rõ giá trị đó là gì. Các đơn vị HĐVN cũng không nên đặt thêm một cách chính thức những đòi hỏi khác

(extra requirements) bên cạnh những gì của HĐ bản xứ, vì như vậy là không công bằng với các em, nếu Phụ huynh hoặc chính Hội HĐ bản địa đặt vấn đề thì mình cũng khó ăn khó nói. Chúng ta cứ trong sinh hoạt mà lòng dạy thêm những gì thấy cần thiết như bài hát, nghi thức, nhưng tránh đặt thành những điều kiện bắt buộc trong đẳng cấp (advancement).

Bầy sói ở VN thường họp sáng chủ nhật, ở thành phố nhỏ trong một xứ nghèo đang chiến tranh, trẻ em cuối tuần đâu có gì vui nếu không đi HĐ. Các em, các Trưởng và Gia đình thường ít bận bịu gì thêm ngoài việc sinh hoạt HĐ. Do đó HĐ ở VN ít bị ai cạnh tranh giành lấy đoàn sinh của mình. Ở Hoa-kỳ một số đoàn HĐ được tổ chức theo từng Trưởng mà Thầy giáo làm Trưởng luôn. Họp Đoàn thường là chiều thứ tư sau giờ học và các em đi học mặc đồng phục từ sáng và rất hảnh diện với bạn bè. Việc đưa đón con em thật là thuận lợi. HĐ Hoa kỳ thường tránh sinh hoạt cuối tuần và giành cuối tuần cho sinh hoạt gia đình như làm công chuyện nhà, cắt cỏ, đi Nhà Thờ, đi chơi ngoại ô (subur). Theo chúng tôi, đây là một ưu-điểm của họ mà mình nên bắt chước ; đơn vị của chúng tôi vô cùng thành công trong cuộc "cách mạng" không họp những ngày cuối tuần. Những ngày cuối tuần, phần đông những Trưởng và Phụ huynh làm nghề tự do đâu có được nghỉ làm ; rất nhiều công việc nhà mà người Trưởng cũng cần phải làm vào cuối tuần, nên tránh để vợ "rây" là "ăn cơm nhà vác ngà voi" mỗi

cuối tuần. Sinh hoạt HĐ và Gia-đình có hài hoà cân bằng thì người Trưởng mới tiếp tục lâu dài được; khó chiều tập được Phụ huynh và nhiều Trưởng trẻ nhập đoàn khi sự hy sinh về giờ giấc mỗi cuối tuần có thể là quá đáng với đối với họ. Đó là chưa kể ở xứ người cuối tuần có cả chục sinh hoạt khác rất hấp dẫn cho trẻ em và phụ huynh như đá bóng bơi lội, học đàn, tập võ ... không dễ gì các đoàn HĐ với chương trình quá yếu cạnh tranh nổi và nhất là khi phụ huynh chỉ có đủ sức đưa con đi một chỗ mà thôi thì mình dễ dàng mất đoàn sinh như chơi.. Chúng ta khó họp vào thứ tư vì không có được tiện nghi là các em học cùng trường, các gia đình đoàn sinh VN thường ở rải rác khá xa, không tiện.

Liên-đoàn của chúng tôi chọn lối trung-dung là họp chiều thứ sáu, từ 6 đến 8 giờ. Chiều thứ sáu Trưởng và Phụ huynh vui vẻ lắm vì mới lãnh lương, mai được nghỉ, trẻ em sau một tuần đi học mệt mỏi đến Đoàn như đi party, và quan trọng hơn cả là các Trưởng sau buổi họp có được nguyên vẹn cái cuối tuần muốn làm thêm giờ trong Sở hay làm việc nhà, hoặc đi chơi xa rất tiện lợi; các phụ huynh thích họp cuối tuần thì chúng tôi đành xin lỗi, chọn lựa nào thì cũng có mất mát, nhưng đường dài người Trưởng còn "bám trụ" được thì Đoàn mới còn, mất đoàn sinh này thì có em khác tham gia sinh hoạt. Mùa ấm trời tối rất trễ nên vẫn chơi ngoài trời được, mùa lạnh thì sáng thứ bảy cũng phải họp trong phòng.

Huynh trưởng của Ấu đoàn ở VN thường là những anh chị độc thân tuổi đôi mươi , thường xuống từ Tráng hoặc Thanh-đoàn. Rất hiếm thấy con đi sói rồi cha hay mẹ trở thành huynh-trưởng luôn. Còn gì đáng ca ngợi hơn những trưởng trẻ đầy lòng hy sinh này. Ngành Ấu ở Hoa kỳ thường gọi đùa là Mother and Child Program, vì thường cha mẹ sói con làm Trưởng luôn. Cha mẹ người Mỹ "đeo" con rất kỹ trong sinh hoạt. Vì vậy mà Bầy phát triển Trưởng dễ dàng. Khi con ra khỏi Bầy lên Thiếu thì cha mẹ đồng phục làm Thiếu-phó luôn, ở Bầy có em sói mới với bà mẹ là Trưởng mới. Nghiệm lâu chúng ta nhận thấy cách tổ chức này thực tế hơn nhiều. Vì thế trong sinh hoạt chúng ta cố gắng chiều tập phụ huynh làm Trưởng, vì có ai lo cho con cái hơn cha mẹ và tránh nghĩ rằng phải có đi HĐ lúc nhỏ mới làm Trưởng được. Cố gắng xử dụng nguồn tài nguyên này để trưởng cầm đoàn đỡ "đuối" và sinh hoạt Đoàn phong phú hơn nhiều.

Ở Việt-nam, trại hè thiếu-sinh ngủ lại bao nhiêu đêm là sói con ngủ đủ như vậy và phụ huynh ít khi đi theo. Chỉ tội nghiệp cho anh chị Sói Già "chăm đàn con mọn" nhưng sao thấy vui và không cực lắm vì sói con kỷ-luật như lính bảo ngài là ngài, bảo im là im phăng phắc ngay. Tôi không nhớ có em nào đái đêm hay khóc đòi mẹ đang đêm ở trại. Chắc tại xứ nghèo, chiến tranh làm các em già trước tuổi chăng ? Ngược lại, ở Hoa kỳ sói con không đi trại qua đêm nếu không có cha mẹ đi theo, do đó trại cho sói thường là trại gia đình. Cách tổ chức này làm Trưởng đỡ cực và bớt trách nhiệm nhiều, họ chỉ lo tổ chức trại và lo giờ sinh hoạt cho các em ; còn việc ăn ngủ, thay quần áo, đánh răng, chuyên chở ... đều có cha mẹ phụ giúp ; trẻ con gốc Việt ở đây có lẽ ăn uống đầy đủ quá, não động ghê lắm không như sói ở quê nhà, chăm không xuể ! Tai nạn ở trại (gãy xương, đi lạc, chết đuối, bắt cóc ...) trách nhiệm sẽ được san sẻ rất nhiều nếu có mặt phụ huynh. Cha mẹ đi trại cũng giúp tránh được các trường hợp lợi-dụng tình dục (sexual abuse) trẻ em đã có xảy ra, và cũng giúp người Trưởng đỡ bị liên lụy. Như vậy nếu cho sói đi trại không có phụ huynh kiểu VN thì anh chị trưởng này tự đi tìm thú đau thương nhất là nếu có liên quan đến thừa kiện sau này.

Truyện Mowgli (Jungle Book) với các nhân vật rừng như Akela, Baloo là bối cảnh chính, then chốt trong sinh hoạt sói ở VN, làm trí tưởng tượng của các em phong phú hơn nhiều, với nghi thức Tiếng Rống Lớn, trong đêm trăng Akela ngồi trên Đá Hội-Đồng. v.v., vì thế mà khi em sói đã lớn trở thành Thiếu-sinh thì lễ tiễn Sói Lên Đoàn chính là lúc Mowgli vĩnh biệt Bầy để về với loài Người. Giây phút này vô cùng cảm động, Sói con, Sói già khóc sụt sùi như đưa đám ma. Truyện Mowgli chiếm phần rất nhỏ trong sinh hoạt và trong sách sói con Hoa kỳ. Ngạc nhiên hơn nữa khi khó tìm được ảnh BiPi và cờ HĐ Thế giới trong nhà sách và dụng cụ HĐ ở Hoa kỳ ! Người ta mĩa mai rằng ở Hoa kỳ ông già Noel nổi tiếng hơn Chúa Jesus ! Vấn đề là dù muốn làm cho những gì chúng ta muốn trở thành quan trọng cũng không phải là dễ, cũng như muốn làm cho ngày Tết ở đây quan trọng cũng khó lắm, vì mọi người vẫn phải đi làm, công sở, trường học mở cửa, trời đang đổ tuyết làm gì có được cái "khí Xuân". Chính vì thế mà sau hai năm sinh hoạt, chúng tôi vẫn ngần ngại chưa muốn đưa Tiếng Rống Lớn vào nghi thức đầu buổi họp Bầy,

nhất là bài hát Chính thức Sói Con ở VN, trẻ em còn chưa hát được chỗ "hát múa vui chăm làm" thì với lớp Sói con nói tiếng Việt chưa sỏi ở xứ người, có thể là "mission impossible" ; chỉ bảo thì các em làm thôi nhưng nếu không tạo được trí tưởng tượng lòng hứng thú ở Truyện Rừng Xanh nơi các em, thì nghi thức ấy cũng chẳng ích gì và trông rất gượng ép, chẳng qua đó cũng chỉ là một cách chơi để giáo dục các em mà thôi. Con nít ở đây tưởng tượng đến chuyện Star Wars, cloning thì nhiều. Tôi tiếc lắm, biết bao nhiêu bài hát hay vô cùng, có ý nghĩa của sói con Việt-nam. Vì thế chúng tôi tạm dùng kiểu "ba rọi" là nghi thức bắt đầu buổi họp bằng cách đọc Lời Hứa Sói con bằng tiếng Anh rồi đọc luôn Lời Hứa Sói con bằng tiếng Việt, thường là các em lặp lại từng câu sau chúng tôi cho quen dần. Nếu ai đặt bài hát Sói Con Việt-nam "quá phiến" thì không hiểu sao ai nghĩ ra cho Sói con Mỹ cách đọc Lời Hứa với lời chào đưa tay thẳng kiểu Hitler "quá phiến" mà mình vẫn phải dạy cho các em vì các đoàn Hoa kỳ và hình chụp trong sách rõ ràng như vậy.

Sói con Việt-Nam hải-ngoại

Khi sang xứ người, một số chúng ta phê bình cách tổ chức sinh hoạt và nghi thức của HĐVN khá giống quân-đội sợ quá cứng rần cho đám trẻ gốc Việt mà tương lai "đặt đầu cha mẹ ngài đó" này. Nghe kể việc đặt tên rừng, ai cũng sợ, cảnh lộ khăn quàng một đoàn sinh phạm kỷ luật nặng ở VN cũng rất ngộp thở. Hướng-dạo Hoa kỳ không dùng còi, không chạp tập họp. Chúng tôi cho Ấu-đoàn thử kiểu "Sói Người" xem sao, vì khi tôi đi dự khóa Huấn luyện ở đây thấy cách này cũng hay hay. Kết quả báo cáo : thảm bại

hoàn toàn, vì sói con chưa phải là người lớn như các trại sinh bằng rừng ; mỗi khi muốn tập họp vòng tròn hay bốn hàng dọc phải khan cả cổ, phải xô đẩy kéo tay từng em trông rất xấu hổ, mạnh em nào em đó nói chuyện, khi có kẹo bánh muốn chia thì như đàn ong vỡ tổ, theo kiểu Mỹ ít chào kiểu HĐ, đến khi có lễ lạc đây quan khách nhiều em chào bằng tay trái làm tôi rất ngượng! Chúng tôi thấy không ổn, lập tức quay về kiểu "Sói Ta" và kết quả là kỷ luật của Đoàn tiến bộ vô cùng. Hồ châm ngôn "Sói con : Gắng sức" thường xuyên cho thêm khí thế, ít nhưng vẫn dùng còi khi cần, tập các em nhận dấu hiệu tay khi tập họp, chạy, chào thường xuyên cho thành thói quen. Chúng tôi nghiệm ra rằng tính kỷ luật sẽ tự nhiên sinh ra khi hò, chạy, chào, tập họp ; nếu không, tại sao ở quân-trường tân binh phải tập diễn hành hàng tuần trong khi người lính bóp cò súng là nhiệm vụ chính. Đặc biệt phụ huynh HĐ rất ưa thích cách tập họp của HĐVN.

Ở Việt-nam họp Ấu-đoàn (Pack) hàng tuần và họp Đàn (den) khoảng nửa giờ trong buổi đó luôn. Phần họp Đàn trong sinh hoạt Sói ở VN ít quan trọng hơn họp Bầy (pack meeting) chỉ một lần mỗi tháng thường mượn chỗ cơ sở tôn giáo, thường là để thăng thưởng có thể có phụ huynh và Webelos den trình diễn những gì đã học được ở đàn, các sói nhỏ hơn rất lấy làm khâm phục. Hàng tuần thì họp theo đàn (den) và có thể họp ở nhà một Trưởng hoặc nhà một phụ huynh. Cách sinh hoạt này có hơi bất tiện cho các đơn vị VN, chẳng hạn gia đình có 2 sói thuộc 2 đàn khác nhau, hoặc có anh là thiếu sinh và chị là nữ HĐ thì cha mẹ làm tài xế đến chết hoặc phải cho con nghỉ sinh hoạt vì bất tiện. Hình thức toàn Liên-đoàn họp một chỗ kiểu VN giải quyết được chỗ yếu này. Đối với các đơn vị mới lập, ít đoàn sinh thì họp chung một chỗ mới tạo được cái khí thế của đám đông, cần thiết vô cùng; họp riêng loe ngoe vài em trông buồn thảm lắm ; muốn chơi một trò chơi cũng không đủ người. Ngoài ra khi toàn Liên-đoàn ở vào một khu, một giờ họp thì chúng ta có thể thực hiện một vài sinh hoạt chung (joint program) cho các đơn vị (units) đỡ phí nhân lực ví dụ chỉ có 15 phút tập hát chung khỏi tập từng đàn, có thể điều động Trưởng thay thế tạm thời khi thiếu hụt bất ngờ ...

Chúng tôi cho đơn vị sinh hoạt như sau : Họp 2 giờ, giờ đầu là họp Đàn (den meeting) chia đàn theo kiểu Hoa kỳ cho dễ huấn luyện, mỗi đàn có một trưởng và vài phụ huynh hướng dẫn, dùng sách của

sói con Hoa kỳ hoàn toàn. Giờ thứ hai họp toàn Bầy (pack meeting) gồm nghi thức, thăng thưởng, trò chơi, hát múa, chuyện lịch sử hoặc ngụ ngôn, thủ công ..., sinh hoạt linh động cốt sao thật vui nhộn hào hứng mà bổ ích là được. Giờ này kiến thức HĐVN xử dụng được rất nhiều. Giờ họp Đàn (denmeeting) rất quan trọng phải cố duy trì không nên để bị lấn giờ vì đây chính là lúc các em học chuyên môn và đẳng thứ HĐ (advancement). Chuyên môn và đẳng thứ HĐ là điểm vàng son chủ lực của Phong trào ; đi HĐ mà không làm advancement thì làm sao mà "sắp sẵn" để vào Đồi được ! Một trong các điểm khác biệt chính yếu đối với các tổ chức Thanh Thiếu niên khác là HĐ có một chương trình huấn luyện chuyên môn (advancement) đa năng vô cùng có giá trị. "Ai đã từng đau khổ vì bệnh trĩ" thì mới hiểu được sự khổ tâm của người Trưởng khi phải tập cho các đoàn sinh hát nhạc Việt-nam. Hầu hết các em sinh ở hải ngoại nên chỉ một số nói được tiếng Việt, nhưng hầu hết không viết được tiếng Việt. Do đó có in những tập bài ca tiếng Việt thật đẹp cũng không xử dụng được mấy. Chúng tôi cho thu vào cassette, phát cho mỗi em và căn dặn phụ huynh cho nghe trên xe hơi (đem vào nhà sẽ không nhớ mà nghe) để các em nghe quen mà hát được. Bài hát thì chỉ tuyển lại độ mươi bài căn bản tập trong khi họp Bầy, các bài đều có trong băng nên các em thấy quen hơn. Vậy mà theo tôi, tập hát nhạc HĐVN vẫn là một trong những khó khăn nhất khi sinh hoạt . Khó nhưng phải quyết tâm, vì một buổi họp HĐ mà không có ca hát thì còn vui tươi gì nữa !

Sói Con V.N. ở Trại Thăng-tiến VI

Nói tiếng Việt hay tiếng Anh trong khi họp cũng là một vấn đề. Trước tiên người Trưởng không nên khó chịu khi các em không rành tiếng Việt, vì đó không phải là lỗi của em nhỏ. Phụ huynh thì chia làm 2 nhóm, một số lớn cho con đi đoàn HĐVN để mong con mình học được chút gì hay đẹp của nguồn gốc VN, và họ mong con mình, qua HĐVN mà nói giỏi tiếng Việt và điều này cũng hợp lý thôi ; một số nhỏ khác có con không nói được và không thích nói tiếng Việt thì thích dùng tiếng Anh cho con mình để sinh hoạt. Nhưng nghĩ cho cùng, nếu không có một chút gì Việt-nam (lịch-sử, phong hoá, văn hoá, tiếng nói ...) trong sinh hoạt của một đoàn HĐ''Việt-nam'' thì nên để phụ huynh cho con đi đoàn Mỹ cho tiện. Chúng tôi chủ trương trong giờ chuyên môn dùng sách của HĐ Hoa kỳ cho phù hợp, còn trong giờ sinh hoạt chung thì dùng cả hai thứ tiếng. Tuy nhiên chúng tôi thấy không thể có lớp dạy tiếng Việt trong 2 giờ họp, vì không đủ thì giờ. Nên khuyến khích phụ huynh đứng ra tự đảm trách các lớp tiếng Việt nếu muốn, hoặc cho con em đi học thêm lớp tiếng Việt có sẵn trong vùng mình cư ngụ.

Sang xứ Người lẻ lạc, kỳ giỗ ông bà cũng còn thay đổi, chùa chiền cũng dùng nhan đèn bằng điện thì Hướng-đạo Việt-nam làm sao tránh khỏi những đổi thay cho phù hợp, nếu không nói là cần thiết ? Nghĩ thế anh chị sẽ bớt buồn. Hãy hãnh diện khi có những đoàn Hướng-đạo toàn là người Việt vì cái tính ''identity'' Việt-nam trong con người Việt vô cùng thâm hậu mọc rễ tự bao đời. Anh Chị không thấy sao, nhiều xứ chỉ bị đô hộ một trăm năm đã nói luôn tiếng Anh hay Pháp, còn sau cả ngàn năm nô lệ Trung-hoa, tiếng Việt vẫn muôn đời tồn tại. Nhưng chúng ta là những con người có tri thức, có đầu óc học hỏi cầu tiến, không có tính cực đoan ấu trĩ, sẵn sàng đón nhận những gì hay đẹp và thích hợp đến từ bên ngoài và phải vẫn biết rõ mình là ai .

Nguyễn Đức Tùng

NHỎ ĐẾN ...

Vào những tháng ngày này, năm xưa, các Anh và các Chị dưới đây, đã có thời cùng chúng ta vui cười ca hát. Nhân ngày giỗ, Liên-Lạc xin ghi lại để cùng nhau Tưởng-Niệm :

(Xin ghi theo thứ tự ngày tháng)

Ngày 10 tháng 7 : Chị Trần Trung-Hợp
 Ngày 19 tháng 8 : Anh Võ-Thành-Khiết
 Ngày 22 tháng 8 : Anh Lê-Văn-Đa
 Ngày 29 tháng 8 : Anh Trần Cao-Lĩnh
 Ngày 03 tháng 9 : Anh Nguyễn-Xuân-Đê
 Ngày 06 tháng 9 : Anh Trần-Văn-Tuyên
 Ngày 23 tháng 9 : Anh Mai-Xuân-Tý

Cuộc đời vẫn trôi đi không ngừng. Những người đã biệt giã từ sẽ không bao giờ trở lại, nhưng chúng ta không muốn vô tình. Trong lúc cuộc đời rộn rịp kéo nhau qua khắp mọi nẻo đường, chúng ta hãy ngồi lại phút giây, trầm mặc về quá khứ, gợi nhớ lại ít nhiều kỷ niệm, để lại thấy gần gũi thêm một vài hình bóng của những Anh Chị Em Hướng-đạo thương mến ngày xưa, nay đã một sớm một chiều ... cách biệt chúng ta.

Tiên-Ưạ

Gây Quỹ Thặng Tiến VII

Trong bữa tiệc gây quỹ cho Trại Họp Bạn Thặng Tiến VII vào mùa hè năm 2002 tại Nhà Hàng Kim-Sơn, Houston, Texas vào ngày 25-04-99 vừa qua, Ban Tổ chức đã đạt được kết quả tài chánh hết sức khả quan. Số tiền dự thu là Mười Ngàn đô-la, nhưng đã vượt quá chỉ tiêu, thực thu gần 14.000\$, gồm tiền bán vé, đấu giá các tặng vật và lạc quyên Số Vàng. Hoan hô !

Đây là nơi ẩn tích của những vị không muốn cho thiên-hạ biết “ đường gươm nét kiếm ” của mình, nhưng buộc lòng Mã-Tử phải chống đỡ, để thiên hạ mua vui

❖ **TR. HUỖNH-MINH-QUANG (PHÁP)**

Đọc các bài báo mà Trường đã có công cắt và làm phóng ảnh gửi về cho em, em hết lòng biết ơn Trường đã nghĩ đến anh em phương xa. Những bài phóng sự về Phong trào H.Đ. tại Pháp gặp nhiều khó khăn đến nỗi chính phủ Pháp phải can thiệp vào.

Đọc hàng chữ : . . . “les scouts de l’abbé Cottard élevés pour devenir de véritables petits soldats de Dieu” thì quả thật đi quá xa tôn chỉ của Cụ B.P.. Trong thư, có đoạn Trường quá thận trọng hai chữ “ kéo rồi ” khi nhắc đến Tr. H.V. Diệp. Thật tình em sợ ý, nhưng chắc không sao, vì các con cháu anh Diệp không có ai là độc giả Liên Lạc cả.

Tội Tr. Nguyễn-Thành-Cung quá, anh em trong Ban Phụ trách Liên Lạc muốn cho hậu thế biết rõ những thành tích của Tr. Cung nên Trường cũng đồng ý, đã gửi qua một ít hình ảnh, chỉ còn chờ có bài là đăng mà thôi.

Cuối thư, xin cảm ơn Trường đã cho tin mỗi khi nhận được báo, vì anh em làm báo H.Đ. với bàn tay trái, nên có nhiều sơ sót vụng về, xin

Trường và các anh chị em xa gần rộng lượng nhắm mắt bịt cho.

❖ **TR. LÊ-VĂN-LÊ (SYDNEY)**

Dời nhà mới rồi hả ? ăn tân-gia chưa ?

Đọc thư đăng ấy thấy thiếu tin tức và hình ảnh sinh hoạt của Úc-châu, nhất là gia đình Bách-Hợp Sydney.

Các “biến cố” thì chỉ biết thoang thoáng, như đăng ấy khuyên, sẽ biết ít ít để dễ ngủ, bớt nhức đầu, và chắc chắn không có chi để đăng vào Liên Lạc cả.

À, sự nhớ rồi, dạo này, bên nớ là mùa Đông, đang ngủ, hèn chi Làng Xóm im phăng phắc ! Ngủ rồi nhớ thức nhau dậy nghe, đừng ngủ mãi, thiên hạ cười cho.

Đã gom củi đăng ấy vào vòng lửa trại để đốt vui chung rồi.

Chúc Lê và gia đình thật nhiều Hạnh phúc An lành trong mái nhà mới.

❖ **TR. ÁI-TRÂN (CALI)**

Nhìn nét chữ Ái-Trân viết, thấy còn tươi trẻ lắm, rất là sinh-viên tràn đầy sức sống.

Nghe nói lại đi nhà thương. Chúc Ái-Trân sớm hồi phục sức khỏe để chú Thoại có thêm dịp đi “tàu bay giấy “

Gia đình mình lại chịu thêm một cái tang chung : Cô Lê-Thơ qua đời.

Thêm một người ra đi,
Thêm một người khuất mặt.
Ưu phiền tôi đâu thiếu,
Còn cho thêm làm gì ?

Sau hết, Chú, Dì chúc Ái-Trân tâm trí vững mạnh, sức khỏe tốt để vượt qua các khó khăn. Và đừng quên đọc Liên Lạc để có thêm nụ cười.

❖ **TR. NGUYỄN-XUÂN-LINH (CALGARY)**

Về đến nhà, sau gần 1 tháng ngao du, nhìn đồng thư từ thấy ngán quá. Lật đặt phân loại, ưu tiên dành cho Liên Lạc, thứ đến là thư trong gia-đình, thư bên quê nhà, sau hết mới đến các factures điện nước, téléphone, nhà băng v.v. . .

Viết đoạn này để xin khất Anh Linh sẽ đề cập đến chương trình mà Anh Linh trao cho tôi hôm nọ.

Cuốn băng cassette Hùng sử-ca của Tr. Nguyễn-Đức-Dziên tặng Anh Linh hay hơn CD. nhiều. Anh Linh đã nghe lại chưa ?

Xin cho gửi lời thăm và cảm ơn Anh Trưởng Xóm Phan-Thu, một con người rất có tình và đậm đậm.

Gửi chú Quỳnh và Thanh-Nguyệt lời chúc nhiều Hạnh phúc và riêng Tr. Quỳnh thổi mạnh thêm tiếng còi và dương cao ngọn cờ Liên-đoàn hơn nữa. Có mấy hình đăng ở Liên Lạc số này.

❖ **TR. TRẦN VĂN PHÚC (N.C.X.) CHARLOTTE**

Đã điều chỉnh địa chỉ Tr. Vũ Vương Hồ rồi, yên chí lần này sẽ có đủ, đừng la làng la xóm nữa.

Còn chi phiếu \$16 sẽ hoàn lại Trưởng, vì theo nguyên tắc của HĐTU / HĐVN thì mỗi đơn vị đóng \$20/ năm.

Hiện nay thì chưa thâu, cất tiền lại, khi nào hủ thì gửi cũng kịp.

Rằng mà viết thư kỳ cục vậy ? Ngắn quá ! Toàn là than thở ! !

❖ **TR. MINH THỂ (IRVINE)**

Tên đẹp quá cho nên có người tưởng là giới “Nữ” đó !

Thông cảm với Trưởng về hoàn cảnh nêu trong thư. Nếu Bê trên của Trưởng có thương Trưởng nhiều như rứa thì chấp tay cảm ơn Trời, Phật, Chúa đi. Nghe Trưởng kể tác-phong của Bê trên, sự khép nép vâng lời của Trưởng, hải quá đến nỗi phải biên thư vấn kế Ngựa này thì cũng đoán biết oai-phong của người đó có “cấp bậc” cao hơn, có lẽ tuổi tác cũng vượt hơn, nếu quả thật như vậy thì là “Đại Phúc” rồi Trưởng Thế ơi ! Xin nghe đây :

“Có phúc lấy được vợ già,
Vừa sạch cửa nhà, lại ngọt cơm canh.”

Để đùa một chút cho vui, Ngựa kể tiếp chuyện thiếu thông cảm của đôi bạn :

Chồng có cảm giác vợ dòm ngó hoài
Vợ trách chồng không ngó ngang đến mình.

You let me down : Du lách mi đầu (anh bỏ rơi em)

You tell me why: Du theo mi hoài (em hỏi anh tại sao)

Này Tr. Thế ơi, kỳ này nhận được Liên Lạc, chạy vào góc phòng “xé ngay đoạn này” kéo Bê trên thấy được thì khổ thân và Ngựa này cũng bị vạ lây đó.

❖ **TR. DINH HỒNG PHONG (SÓC KINH BẮC)**

Cám ơn lời chúc mừng mừng nhân đọc bài Hường Đạo Ngoại Tộc của L.T. Riêng câu : “Phần Sóc hân hạnh . . . và học hỏi nơi đàn anh khả kính N.C.K. rất nhiều. . . “Nhắc chi chuyện ngày xưa đó, ta thêm thẹn !”. Hề vừa rồi lên Calgary có gặp gia-đình Cụ Nguyễn-Xuân-Linh (gặp nhau và hàn huyên đến 5 hôm lận). Cụ Linh vẫn bền chí với “Chương trình giáo dục bằng trò chơi”, dùng lực lượng Hường-đạo cơ bản là Nhà Thờ, gặp vị Linh-mục quản nhiệm cũng là Trưởng H.Đ. nên có nhiều triển vọng tốt đẹp. Tháng 6 /99 Cụ Linh có qua Ca-Li họp H.L.V., nay các con đều thành gia thất, thành công sự nghiệp nên Cụ ông và Cụ bà đều tươi trẻ.

Sẽ gửi qua Tập Hoài Bão Quê Hương (số 2) của Hội QGHC để trao lại cho gia-đình của Cố CSV/QGHC Lê-Văn-Lúa.

Chúc gia-đình Sóc Kinh Bắc gạt hái . . . thật nhiều niềm vui.

❖ **TR. LƯƠNG NGỌC LÂN (CA)**

Đọc thư, thấy tên thật là Lân, xin lỗi đã nhầm lẫn bấy lâu. Còn Chị Huệ cũng mang máng là quen đầu đó, hình như ở Q.T. thì phải, nếu là sai, xin bỏ qua cho vì chừ già rồi, hay nhầm lẫn.

Vui mừng là được nhắc lại những hình ảnh, những người xưa như anh Phúc (cả già lẫn trẻ). Đọc kỹ những lời trong thư thì nhớ lại rồi, quen lắm, nhiều kỷ niệm lắm ở miền giới tuyến xa xăm phải không ? Đạo ấy có Tr. Nguyễn Xuân Đề thiết vui. Chúc gia đình L + H được nhiều Hạnh phúc. Cám ơn đã nghĩ đến sự sinh tồn của Liên Lạc .

❖ **SÓI CON ĐÃ GIÀ (NHÀ VĂN TRÀ LŨ)**

Sau khi Liên Lạc 31 phát hành, có nhiều độc giả gọi điện thoại hỏi giá sách ĐLTN của nhà văn Trà Lũ, vì Liên Lạc lơ đễnh không ghi giá

sách trong lời giới thiệu. Xin nhận sự thiếu sót đó. Tuy vậy Liên Lạc nhận được thư ngày 12. 6. 99 của Trà Lũ, xin trích nột đoạn như sau :

... Sói con này hết lòng cảm ơn Trường đã dành cho bao nhiêu là ưu ái trên Liên Lạc số 31 vừa qua. Bài của Trường, 2 đoạn lận, em đã cắt và cất vào tủ sách và tủ sắt để mai này con cháu tìm được chúng biết cha ông của chúng đã được Hưởng Đạo cứng như vậy.”

(những đoạn sau luận bàn về thuốc Viagra với Trường Tỉnh, Liên Lạc không tiện ghi ra, sợ Cụ BiPi rầy tại sao là Sói Con mà biết nhiều như rứa ? Chỉ dám dụ dỗ Tr. Tỉnh vào đường du dương mà thôi, còn Cáo, Ngựa, Sư Tử để đâu ?

Cám ơn đã nghĩ đến củi lửa cho Liên Lạc

Hưởng Đạo và Cuộc Đời

Nguyễn Tâm Tú

Hồi tưởng lại những lúc sinh hoạt Hưởng-đạo, đặc biệt là những giờ phút tinh thần, những lễ Tuyên hứa, những giây phút tĩnh tâm mà các Trường đàn anh, anh em trong Đoàn luôn luôn nhắc nhở mình về những đức tính mà người H.Đ. phải có.

Thời thơ ấu còn đi học thì có Thầy, cô giáo cũng thường rèn luyện cho mình những gương hy sinh trong lịch sử, những bài giảng dạy về đạo đức làm người hữu ích cho xã hội, cho Quốc gia ...

Như vậy Học đường và Hưởng-đạo là hai nơi đã hun đúc cho tôi nhiều kỷ niệm, những đức tính tốt mà người đời thường coi nhẹ hoặc vô tình bỏ qua.

Quả vậy, khi sống một cuộc đời bình thường – trong mọi nghề nghiệp của mình – người có căn bản Hưởng-đạo cũng được người chung quanh dễ nhận biết.

Đặc biệt hơn cả là trong những lúc khắc nghiệt của cuộc sống, gian nan đọa đày, người Hưởng-đạo càng dễ nổi bật hơn.

Hồi tưởng lại thời gian hơn 7 năm trong ngục tù (gọi là trại cải tạo) tại Bình Điền 2 (Thừa Thiên), tôi và một số bạn tù (có gốc H.Đ.) đều lạc quan và cố gắng giữ “tâm hồn mình” được trong sáng.

Thay vì nghĩ vớ vẩn, lo âu thiếu thực tế, chúng tôi dùng âm nhạc và Thơ để an ủi, vỗ về hầu quên đi những tháng ngày lao khổ, nhục nhã và cố giữ tâm hồn cho trong sáng – như đã Tuyên hứa – trước đoàn-kỳ và huynh trưởng kính yêu của mình đã từng khuyên, dạy.

Một đêm, nghe được tiếng đàn của một người bạn tù (cũng là một Hưởng-đạo-sinh) tôi đã rung động, cảm xúc và ngâm thắm mấy giòng thơ ngắn “ Tiếng Đàn Ai Trong Đêm”, tuy vụng về, nhưng là nỗi lòng của một con người H.Đ., xin phép được chép lại và mong sự rộng lượng của người đọc :

TIẾNG ĐÀN TRONG ĐÊM

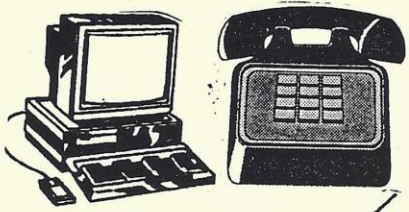
Tiếng đàn ai trong đêm,
Nghe thanh thoát êm đềm
Như ru tôi vào mộng,
Ngọt ngào giấc ngủ đêm.

Tiếng đàn ai trong đêm
Như gió thoảng mùa Xuân
Đưa tôi vào xứ lạ
Với cảnh đẹp thần tiên

Tiếng đàn ai trong đêm
Bao kỷ niệm thương thân
Trong tôi bừng sống dậy,
Mơ màng tôi nhớ em.

Tiếng đàn ai trong đêm
Tình đời thôi dễ quên
Bao tâm thương bé nhỏ
Để hồn mình vươn lên !

NGUYỄN TÂM TÚ
Trại cải tạo Bình Điền 2
1981

NHẬN TIN

Tr. Trần-Ngô . *Biên thư hỏi : Tr. Nguyễn Phương-Tuý là ai, ít thấy đề cập hay nhắc đến trong các báo chí Hướng-dạo V.N.*

Liên-Lạc : *Tr. Nguyễn Phương-Tuý (đứng thứ 3 trong hình, giữa Tr. Kim-Sơn và Tr. Nguyệt-Minh, L.L. # 31). Tên rùng là Ân Lan Lợi. Hiện nay giữ nhiệm vụ Chủ-tịch Hội Nam và Nữ HDVN (bị ghê chưa ?), đã gia nhập từ Ngành Áu Pháp rồi sang Nữ HDVN. Khi du học ở Pháp lại gia nhập Nữ HD Công-giáo Pháp. Sau 1975, khi HDVN thành lập lại tái hoạt động cùng với các anh chị em trong Phong-trào cho đến nay.*

2. Tr. Trần-Văn-Thao : *Tuân lời dặn của Anh, xin ghi địa chỉ mới của Anh vào đây để anh chị em khắp nơi biết và tiện liên lạc thư từ với Anh :*

Mr. Trần-Văn-Thao

No 5 Marple Street, WINOOSKI, Vermont 05404, USA.

Liên-Lạc : *Anh em Liên Xóm HĐTN Montréal-Ottawa nay mai sẽ có dịp lên mừng Tân-gia Cụ Tiên-chi.*

3. Tr. Bửu-Sao : *Đã nhận được bài "Con xấu lắm..." có nhiều ý nghĩa thâm thúy, xin dành dành vào số Tết sắp tới. Đã khá lâu rồi, vắng tin Trường.*

Văn hay chẳng phải đọc dài,

Vừa thấy đầu bài đã biết là hay ...

4. Akéla Oanh Cunnion : *Được Sói Dưng (Montréal) giới thiệu, gửi Chị tờ Liên-lạc này để đọc, may ra nhỏ lại hình ảnh ngày xưa của mình. Nếu "còn lửa" thì xin cho biết để gửi tiếp theo.*

5. Tr. Mai-Liêu : *Em đã nhận bài Lịch sử Phong trào Nữ HDVN (vừa nhuận sắc) và một số hình ảnh. Xin dành dành vào Liên-lạc số Tết sắp tới để mọi người được thưởng thức. Xin cảm ơn Anh Chị rất nhiều, khi đăng xong, em xin gửi hoàn lại các ảnh đã mượn của Anh Chị.*

6. Tr. Nguyễn Chí-Hiếu : *Liên-lạc nhận đầy đủ tin tức và 3 bức thư. Rất thông cảm với em về những khó khăn khi sinh hoạt. Hàng hái chưa đủ, kinh nghiệm cũng vẫn còn chưa đủ nếu không có "Một Tấm Lòng". Vì có lời dặn dò đừng đăng thư trên L.L. nên phải đưa tin vào mục này (... cho vừa lòng nhau).*

7. Tr. Nguyễn Đức-Tùng . *Rất cảm ơn chân tình của Trường trong bức thư ngày 14-6-99. Hồi tuần lễ đầu có dịp qua Thủ-dô dự Đại-Hội CSV/QGH, có gọi hỏi thăm Trường, nhưng được cho hay là đã đi nghỉ hè, nên không có dịp thưởng thức món "hến xúc bánh tráng". Tiếc thật !*

8. Tr. Nguyễn Thi-Huê . *Trong L.L. số 31, gặp lúc cao hứng, Ngựa có ghi là "Oai phong lắm liệt" dưới tấm hình Tr. Huệ. Có một độc giả (Tr. Bùi T.L.) biên thư hỏi : Oai phong lắm liệt đến mức độ nào ? và xuân xanh nay độ bao nhiêu tuổi ? Ngựa bí ! lập tức đánh điện qua hỏi đức lang-quân M.Q.T. thì được biết : Bà Huệ mang tên rùng là Sơn Ca Tháo vát (tháo ra rồi vác luôn). Hiện nay là Tổng Ủy-viên, Ủy-viên Trường Chi-Nhánh Pháp, Liên-đoàn-trưởng L.Đ. Trường-Sơn. Tham gia Phong trào HD từ năm 1969 (Thiếu-đoàn Trưng Trắc Dalat). Qua Pháp năm 1975, thành lập LD Trường sơn năm 1984. Đã viết và ấn hành một số tài liệu, cẩm nang cho ngành Áu. Làm Phó Trại-trưởng kiêm Trường-Khối điều-hành Trại Hạp Bạn TT4, Tiểu trại-trưởng Thiếu ở Sydney (TT5). Đã tham dự khoá Huấn luyện LĐT (1991) và khoá HL Bằng Rừng. Đức Lang-quân họ Mai không cho biết Tr. Huệ bao nhiêu tuổi và nên duyên với đường-sự trong trường-hợp nào.*

9. Tr. Trần-Văn-Phúc (NCX). *Đi xa về, nghe anh Vũ-Ngọc-Linh nói là Trường và gia đình có lái xe qua thăm Xứ Cây Phong, và dự định đến thăm Ngựa này, nhưng tiếc là trong thời gian đó, Ngựa đã viễn-du qua xứ Cờ Hoa. Răng không điện thoại cho Ngựa biết sớm, hoặc chọn thời-gian thích hợp để anh em mình gặp nhau cho vui ? Đành chờ dịp khác vậy !*

10. Tr. Rùa Vô tư . *Rất cảm ơn Liên Xóm Trường-niên Oregon+ Washington đã gửi Phụ bản đặc-biệt số 16, trong đó có nhiều hình ảnh em Lê Minh-Hải, con trai của AC Trần-văn-Phước (Thành viên của Xóm Oregon) vừa được trao đẳng cấp "HD Đại Bàng" (Eagle Scout). Xin có lời khen cháu Hải. Không biết Vũng Hồng số 16 đã phát hành chưa mà đã có phụ bản (Liên lạc chưa nhận được chánh bản) , em Lê Minh-Hải là họ Lê mà thân-phụ là họ Trần (chắc là in sai).*

Chúc Trường Chủ-nhiệm họ Bùi được nhiều sức khoẻ. ✨